

Departement Social Work

Afstudeerrichting Maatschappelijk Werk

Mijn veiligheid.

Hoe kan het opvangcentrum Fedasil Sint-Truiden beter tegemoet komen aan de noden inzake het creëren van een veiliger klimaat voor volwassen alleenstaande vrouwen?

Door Anne Dormal

Eindwerk aangeboden tot het bekomen
van het diploma bachelor sociaal werk

(maatschappelijk assistent)

Hasselt

Academiejaar 2015- 2016

Woord vooraf

Na 14 weken stage kan ik u met trots mijn eindwerk voorstellen. Mijn eindwerk draait rond hoe het opvangcentrum Fedasil Sint-Truiden beter tegemoet kan komen aan de noden inzake het creëren van een veiliger klimaat voor volwassen alleenstaande vrouwen.

Ik heb de kans gekregen om de opgedane kennis en vaardigheden binnen mijn opleiding Sociaal werk aan de Hogeschool PXL te Hasselt in de praktijk te brengen binnen Fedasil Sint-Truiden. Ik ben zowel de school als de organisatie zeer dankbaar.

Tijdens deze stage heb ik interessante mensen ontmoet, mijn collega's, de bewoners van het centrum als de externe diensten. Ze hebben allen een grote bijdrage geleverd aan mijn leerervaring en aan mijn eindwerk.

In het bijzonder wil ik mijn stagementor Amaryllis Janzing, haar collega's en eindwerkbegeleidster Sarina Reekmans bedanken! Hun tips en tricks hebben mij tijdens deze periode enorm geholpen om mijn stage leerrijk te maken en mijn eindwerk een betere vorm te geven.

Tot slot wil ik graag mijn familie en vrienden in the picture zetten. Ze hebben mij gesteund doorheen mijn jaren opleiding en doorheen het schrijven van mijn eindwerk. Mijn ouders wil ik graag bedanken voor de kansen die ik kreeg om te studeren en voor alles wat ze voor mij al gedaan hebben.

Abstract

Het doel van mijn eindwerk is een beeld te schetsen van de moeilijke omstandigheden waarin volwassen alleenstaande vrouwen binnen het opvangcentrum Fedasil Sint-Truiden soms moeten leven. Voelen ze zich veilig en welke elementen kan het opvangcentrum aanbrenge om de leefomstandigheden van deze vrouwen binnen het centrum te verbeteren?

Het onderliggende werkstuk vertrekt vanuit een omschrijving van mijn stageplaats en het werk dat daar verricht wordt. Hierbij wordt een overzicht gegeven van bepaalde begeleidingen en aangeboden diensten. Bovendien worden een paar begrippen uitgelegd en/of verduidelijkt.

Vervolgens vindt u mijn theoretisch kader. Hierin heb ik relevante literatuur aangehaald en besproken. Hoe bepaalde procedures verlopen, de kwetsbaarheid van vrouwen en een gendergevoelige aanpak. Worden de noden van vrouwen in opvangcentra vervuld en hoe zijn de veiligheidsgevoelens?

Het daaropvolgende praktijkgedeelte reflecteert de gehanteerde onderzoeksmethode. U vindt hierin mijn onderzoeksplan, dataverzamelmethode en mijn steekproef. Van een populatie van 12 vrouwen heb ik een steekproef genomen op 10 van hen. U vindt in mijn praktijkgedeelte de resultaten van mijn steekproef. De eigenlijke interviews zijn terug te vinden in bijlagen.

Tot slot zijn er nog enkele bedenkingen alsook conclusies.

Inhoudsopgave

Woord vooraf.....	3
Abstract.....	4
Inhoudsopgave.....	5
Lijst met afkortingen	6
Inleiding.....	7
1. Probleemstelling en onderzoeksvragen	8
2. Bespreking stageplaats.....	9
3. Theoretisch kader	15
Inleiding.....	15
.3.1 De asielcrisis van 2015.....	16
.3.2 Kwetsbaarheid van vrouwen	21
.3.3 Gendergevoelige aanpak.....	23
Besluit	25
4. Praktijkgedeelte	26
Inleiding.....	26
.4.1 Onderzoeksmethode	27
.4.2 Dataverzameling.....	27
.4.3 Resultaten	27
.4.4 Conclusies en aanbevelingen	30
Besluit	33
5. Kritische reflectie	34
.5.1 Mijn doorlopen proces.....	34
.5.2 Mijn eindwerk.....	35
.5.3 Mijn denken en handelen.....	35
Bibliografie	37
Bijlagen	1

Lijst met afkortingen

AZ	Asielzoekers
BGV	Bevel grondgebied te verlaten
CGVS	Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen
DVZ	Dienst Vreemdelingenzaken
EVF	Europees Vluchtelingenfonds
Fedasil	Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers
LOI	Lokaal Opvanginitiatief
OCMW	Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn
OTP	Open terugkeerplaats
RVV	Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Inleiding

Al meer dan een jaar kunnen we er niet meer omheen, de vluchtelingenstroom is sterk toegenomen. De klassieke media, sociale media en de samenleving spreken er dagelijks over. Tegenwoordig komen niet enkel hulpverleners maar ook de lokale bevolking in contact met asielzoekers.

Ikzelf ben uit interesse naar het vluchtelingenkamp in Calais vertrokken om er vrijwilligerswerk te verrichten. Ik wou mijn kennis en vaardigheden over vluchtelingen en eventueel toekomstige asielzoekers bijschaven.

Er zijn veel asielaanvragen en een tekort aan opvangplaatsen. Dit zorgt er voor dat meer en meer mensen samen moeten leven in een kleine ruimte. Hierdoor ervaren veel mensen stress en soms ook een gevoel van onveiligheid.

Als toekomstig maatschappelijk assistent ben ik vanuit een grote interesse aan dit eindwerk begonnen. Omgaan met asielzoekers is een uitdaging. Er moet een vertrouwensrelatie opgebouwd worden om het mandaat te verkrijgen van de cliënt, zeker in complexe levenssituaties. Om die redenen ben ik op vraag van mijn stageplaats Fedasil Sint-Truiden een eindwerk gestart rond de centrale vraag:

Wat zijn in deze moeilijke opvangomstandigheden de prioriteiten voor de asielzoekers, en in het bijzonder van vrouwen tussen 18 en 65 jaar in het asielcentrum Fedasil te Sint-Truiden.

Hoe kan het opvangcentrum Fedasil Sint-Truiden beter tegemoet komen aan de noden inzake het creëren van een veiliger klimaat voor volwassen alleenstaande vrouwen?

Mijn eindwerk is opgebouwd uit verschillende delen. In het eerste deel geef ik een voorstelling van mijn stageplaats Fedasil te Sint-Truiden. Ik bespreek wat Fedasil als organisatie is en wat dit opvangcentrum concreet doet.

In het tweede deel van mijn eindwerk vindt u, het theoretisch kader. Dit bestaat uit drie delen. In het eerste deel bespreek ik de asielcrisis anno 2015 – 2016. Vervolgens bespreek ik de opvang in België en Europa samen met zijn procedures. Mijn laatste deel gaat over de kwetsbaarheid van de vrouwen en hoe moeilijk het is om een gendergevoelige aanpak te hanteren.

Het derde deel van mijn eindwerk omvat mijn praktijkstudie. Ik heb onderzoek gevoerd naar welke noden alleenstaande volwassen vrouwen hebben en hoe het opvangcentrum Fedasil Sint-Truiden kan meewerken aan een groter veiligheidsgevoel. Ik heb interviews afgenomen van alleenstaande volwassen vrouwen. Vervolgens ga ik het opvangcentrum Fedasil Sint-Truiden vergelijken met informatie uit mijn literatuurstudie en zo kan ik op het einde van mijn praktijkstudie mijn organisatie Fedasil Sint-Truiden enkele aanbevelingen geven.

Belangrijk is dat ik ben gaan onderzoeken in hoeverre de theorie overeenkomt met de praktijk. Wat doet het opvangcentrum goed en waar is er nog ruimte voor verbetering om de behoeften van vrouwen inzake veiligheid nog verder te vervullen en hun veiligheidsgevoel te versterken.

Tot slot eindig ik mijn eindwerk met een algemeen besluit.

Ik hoop u alvast te boeien met dit eindwerk en wens u veel leesplezier!

1. Probleemstelling en onderzoeksvragen

In het kader van mijn eindwerk heb ik besloten om een onderzoek te voeren over de specifieke noden van alleenstaande volwassen vrouwen binnen het opvangcentrum Fedasil te Sint-Truiden.

Mijn onderzoeksvraag is: Hoe kan het centrum beter tegemoet komen aan de noden inzake het creëren van een veiliger klimaat voor deze vrouwen.

Eén aandachtspunt zou dan kunnen zijn, de noden van kwetsbare alleenstaande volwassen vrouwen binnen het opvangcentrum Fedasil.

Door middel van mijn literatuurstudie heb ik mij gebaseerd op een aantal onderzoeksvragen die ik tijdens mijn stage binnen Fedasil verder zal bevragen.

Ik zal te werk gaan aan de hand van een diepte-interview dat ik zelf heb opgesteld. Ik hoop een verscheidenheid aan alleenstaande volwassen vrouwen te kunnen bereiken. Op deze manier krijg ik een ruimer beeld van de noden die deze vrouwen hebben.

Door mijn eindwerk hoop ik zowel aan de hogere instanties van Fedasil en aan de bewoners van de stad Sint-Truiden het ontbreken van bepaalde noden en behoeften die vrouwelijke asielzoekers ervaren duidelijk te maken. Verder hoop ik dat de bevoegde instanties initiatieven zullen nemen om de noden, behoeften en veiligheidsgevoelens van de vrouwelijke asielzoekers beter tegemoet kunnen komen.

2. Bespreking stageplaats

Hier bespreek ik het verschil tussen de begrippen vluchtelingen, asielzoekers en illegalen. Vervolgens bespreek ik de achtergrond van de organisatie Fedasil Sint-Truiden waaronder de missie/visie, doelgroep en het aanbod.

Vluchtelingen / asielzoekers / illegalen

Er bestaat veel verwarring omtrent bovenstaande begrippen. Het is niet altijd vanzelfsprekend om deze verschillen te weten maar ze bestaan wel.

Vluchteling

Definitie volgens het Verdrag van Genève (1951): “ Een vluchteling is iemand die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan, of uit vrees voor vervolging, niet wil invoeren. ” (Staatlozen, 2016)

Een vluchteling is een persoon die zijn of haar land heeft moeten verlaten omdat hij of zij op één of ander manier werd bedreigd. Het kan gaan om oorlog, een dictatuur, discriminatie in de algemene betekenis van de zin zoals het niet aanvaarden van iemands geardeerdheid.

Erkende vluchteling

Iemand wordt erkend als vluchteling wanneer het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) of de Raad van Vluchtelingenbetwisting (RVV) ten gronde van oordeel zijn dat de persoon als vluchteling beantwoordt aan de definitie van een vluchteling. (MI, 2016)

Asielzoeker

De definitie volgens het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen: “Een asielzoeker is een persoon die zijn land van herkomst heeft verlaten en bescherming vraagt door een aanvraag tot internationale bescherming in te dienen”.

Een asielzoeker is dus een persoon die asiel aanvraagt binnen een land bv. België. De persoon zijn of haar aanvraag wordt behandeld. Tijdens deze procedure heeft de asielzoeker recht op opvang en materiële bijstand. Dit kan inhouden: kleren, voedsel, huisvesting en sociale -, medische -, juridische en psychologische begeleiding. (Fedasil, 2016)

Erkende asielzoeker

Indien een asielzoeker uiteindelijk de status krijgt van erkende vluchteling of subsidiaire bescherming zal deze persoon een verblijfsvergunning ontvangen. De betrokken persoon zal op eigen benen moeten staan en zich integreren in de maatschappij. De persoon kan nog een leefloon krijgen van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn (OCMW). Een andere kant van het verhaal is het verkrijgen van een negatief antwoord op de asielaanvraag. De betrokkene zal het bevel krijgen om het land binnen een bepaald termijn te moeten verlaten. Sommige personen verkiezen om toch in dat land te blijven wonen maar dan worden ze illegaal met alle mogelijke gevolgen van dien.

Indien deze persoon wordt opgepakt kan hij of zij naar een gesloten centrum worden gebracht. Vanuit dit gesloten centrum kan de persoon worden gerepatriëerd naar het land van herkomst.

Illegaal

De definitie volgens Kruispunt MI: “Een persoon is zonder wettig verblijf in een land als hij of zij volgens de immigratiewetgeving niet of niet meer in dat land mag verblijven”. Mensen zonder wettig verblijf worden ook ‘sans – papiers’, ‘clandestienen’, ‘uitgeprocedeerden’ of ‘illegalen’ genoemd.

De personen die Illegaal verblijven zijn personen die niet beschikken over een wettige verblijfsvergunning. Een aantal personen komen het land binnen zonder geldige documenten of met reisdocumenten die slechts geldig zijn voor een beperkte tijd. Na verloop van hun visum verblijven ze illegaal in het land. Ook zijn er mensen die na afloop van een verblijfsvergunning toch in het land blijven. (Staatlozen, 2016)

Opvangcentrum Fedasil

Fedasil, is een federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers. Sinds oktober 2014 staat Fedasil onder het toezicht van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Theo Francken.

Fedasil staat als bevoegde overheid in voor het beheer van het Europees Vluchtelingenfonds (EVF) in België. Fedasil verleent advies en ondersteuning aan de door het Europees Vluchtelingenfonds gesteunde projecten, volgt ze op en controleert ze.

Het doel is om de projecten te financieren van de deelnemende lidstaten. Het kan gaan om het financieren van de opvang van asielzoekers, de integratie van vluchtelingen (of personen die subsidiaire bescherming genieten) of voor het financieren van hervestiging.

Fedasil Sint-Truiden is één van de opvangcentra voor asielzoekers in België die rechtstreeks wordt beheerd door Fedasil. Het opvangcentrum beheert 518 plaatsen voor asielzoekers en 40 open terugkeerplaatsen. (Fedasil, 2016)

Missie/Visie (Fedasil, 2016)

Fedasil organiseert de opvang van asielzoekers en coördineert verschillende vrijwillige terugkeerprogramma's. Fedasil biedt een gelijkwaardige dienstverlening en een geïntegreerd begeleidingstraject dat afgestemd is op de specifieke kenmerken en noden van de verschillende doelgroepen. Belangrijke aandachtspunten hierbij zijn: De bescherming van de persoonlijke integriteit en het aanbieden van een realistisch toekomstbeeld. Fedasil wil de internationale engagementen van België naleven, zoals de conventies en verdragen inzake mensenrechten en de Europese richtlijnen inzake opvang en asiel.

Tijdens de procedure van asielzoekers verleent het opvangcentrum materiële hulp en organiseert het kwaliteitsvolle opvang en begeleiding.

Door verschillende initiatieven probeert Fedasil de integratie te bevorderen. Dit doen ze door nieuwsbrieven op te stellen, mensen uit te nodigen op opendeurdagen, informatiemomenten en activiteiten te organiseren voor de bewoners.

Doelgroep en doelstelling

Men kan verschillende doelgroepen onderscheiden binnen het opvangcentrum Fedasil. Niet begeleide alleenstaande minderjarigen, alleenstaande tienermoeders, zwangere meisjes en mogelijke slachtoffers van mensenhandel. Er bestaan time-out projecten voor minderjarigen en een project voor een betere psychosociale begeleiding en het welzijn van de bewoners.

Rol van de organisatie

Verblijf in het opvangcentrum

België telt meer dan tachtig opvangcentra voor asielzoekers. Deze worden beheerd door Fedasil, het Rode Kruis of andere mogelijke partners zoals het Rode Kruis en Lokaal opvang initiatief (LOI). Deze opvangcentra noemt men open centra: dit betekent dat de bewoners zich vrij binnen en buiten het centrum mogen begeven.

De opvangcentra zijn qua uiterlijk verschillend maar ze bieden dezelfde diensten aan.

- 'Bed, bad, brood'
- Begeleiding
- Dagelijks leven
- Buurtwerking

'Bed, Bad, Brood'

In een opvangcentrum ontvangen asielzoekers de materiële hulp waar ze wettelijk recht op hebben. Die hulp betreft in de eerste plaats de basisbehoeften van de bewoners namelijk: slaappleats, maaltijden, sanitaire voorzieningen en kledij. Alleenstaanden verkrijgen een bed in een gemeenschappelijke slaapruijnte.

Gezinnen krijgen in de mate van het mogelijke een aparte kamer. Het centrum voorziet in de basisbehoeften van de bewoners, maar de asielzoekers dragen hun steentje bij in het onderhoud van de gemeenschappelijke lokalen. (Dormal, 2016)

Begeleiding (Dormal, 2016)

Sociale begeleiding

Elke asielzoeker heeft recht op individuele sociale begeleiding door een maatschappelijk werker. De maatschappelijk werker geeft de nodige informatie over de asielprocedure en bespreekt samen met de asielzoeker de gevolgen van de beslissing die genomen worden door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Daarnaast wordt de asielzoeker ook geholpen bij het administratief beheer van hun dossier, het inschrijven van de kinderen in een school en het helpen zoeken naar een huis door Talent Twister.

Juridische begeleiding

Een asielzoeker heeft recht op juridische hulp. Het is belangrijk om op tijd de gespecialiseerde hulp van een advocaat in te roepen. Meestal is dit een pro deo advocaat. Die kan zijn cliënt helpen met het doorlopen van de ingewikkelde asielprocedure.

Deze juridische begeleiding wordt aangesteld door het Bureau voor Juridische Bijstand. De maatschappelijk werker regelt het eerste contact tussen de asielzoeker en de advocaat of de asielzoeker kan ook terecht bij het bureau voor rechtshulp.

Sociaal vertaal- en tolkdiensten

Als een asielzoeker geen enkel van de landstalen machtig is : Nederlands, Frans, Duits, Engels, kan de asielzoeker of sociaal assistent de hulp van een tolk vragen om beter te kunnen communiceren met de maatschappelijk werker of met zijn advocaat. Een aantal organisaties die bovenvermelde hulp aanbieden zijn: PRIK, Brussel onthaal, BA-BEL (Vlaamse tolkentelefoon). <http://www.vlaamsetolkentelefoon.be/>

Medische en psychologische begeleiding

Elke asielzoeker heeft recht op medische zorgen. Op de medische dienst van het opvangcentrum zijn steeds een dokter en verpleegkundig personeel aanwezig. Naast medische zorgen hebben asielzoekers in de mate van het mogelijke ook recht op psychologische begeleiding. Veel voorkomende psychische problemen hebben te maken met trauma's uit het thuisland en stress. De arts verbonden aan het centrum kan de asielzoeker doorverwijzen naar een gespecialiseerde dienst. Binnen Fedasil is er ook een psycholoog aanwezig. Voor de bewoners die kwetsbaar zijn en extra psychologische ondersteuning nodig hebben, werkt Fedasil samen met Centre d'accueil rapproché pour demandeurs d'asile en souffrance mentale (Carda van Croix Rouge), Solentra,...

Klachten en beroepen

Elke asielzoeker kan een klacht indienen wanneer hij niet tevreden is over de levensomstandigheden of de aangeboden diensten in het opvangcentrum. Wanneer hij niet akkoord gaat met een sanctie of met de verkregen medische begeleiding, kan hij een beroep aantekenen, maar een voorafgaande bemiddeling met behulp van een sociaal assistent vindt eerst plaats. Lukt dit niet kan de persoon doorverwezen worden naar het hoofd van de sociale dienst, vervolgens directie. Binnen het opvangcentrum van Sint-Truiden is er de mogelijkheid om anoniem tevredenheidsenquêtes in te vullen.

Dagelijks leven

Het dagelijks leven in een opvangcentrum is niet eenvoudig. Er worden weinig activiteiten aangeboden met weinig begeleiding. Voor de mannen zijn er iets meer mogelijkheden dan voor de vrouwen. Dit komt doordat er veel mannen aanwezig zijn en het niet altijd mogelijk is voor de vrouwen om deel te nemen omwille van religieuze of veiligheidsredenen. De bewoners beschikken over een internetlokaal, een sporthal en fitnessruimte, lessen om te leren fietsen. Andere cursussen of zinvolle tijdsbestedingen zijn buiten het centrum te vinden in de stad. Dit is drempelverhogend en financieel nadeliger.

Onderwijs

Jongeren jonger dan 18 jaar die in een opvangcentrum wonen, zijn leerplichtig. Meestal gaan zij naar school in de buurt van het centrum. De keuze van de school gebeurt in overleg met de ouders of met de dienst Talent Twister.

Indien mogelijk gaan de kinderen eerst naar een onthaalklas, waar hun talenkennis en studieniveau getest wordt en ze aangepaste lessen volgen. Nadien volgen ze samen met de andere kinderen/jongeren les in een "gewone" klas. In de meeste opvangcentra krijgen de kinderen 's avonds huiswerkbegeleiding door vrijwilligers.

Opleidingen

Asielzoekers hebben de eerste vier maanden na het indienen van hun aanvraag geen toegang tot de arbeidsmarkt, maar ze kunnen ondertussen wel opleidingen volgen. Deze worden zowel binnen als buiten opvangcentra georganiseerd. De meest voorkomende opleiding is een taalcursus volgen maar meestal begint men met een integratiecursus.

Gemeenschapsdiensten

De bewoners kunnen verschillende taken uitvoeren in het opvangcentrum: poetsen van de gemeenschappelijke ruimtes, maaltijden uitdelen, helpen in de vestiaire, enz. Voor deze 'gemeenschapsdiensten' krijgen ze wat extra geld als aanvulling op het zakgeld.

Werken

Enkel asielzoekers die minstens vier maanden ver in hun procedure zitten mogen werken op de arbeidsmarkt. In dit geval blijft het recht op opvang en materiële hulp gelden, maar de asielzoeker zal een financiële bijdrage moeten leveren indien hij in het opvangcentrum blijft wonen.

Het opvangcentrum Fedasil Sint-Truiden

Het opvangcentrum te Sint-Truiden is een open centrum. De bewoners kunnen en mogen zich vrij bewegen binnen en buiten het centrum. Zij dienen zich op vraag te legitimeren.

Dit opvangcentrum is gevestigd in een oude legerkazerne. Door de hoge vluchtelingen toestroom heeft het centrum van Sint-Truiden zijn capaciteit verhoogd door extra wooncontainers en tenten te plaatsen.

Leefomstandigheden

Elke bewoner krijgt een kamer toegewezen. Alleenstaande mannen en vrouwen leven nooit samen op één kamer. Verschillende mannen en verschillende vrouwen samen delen wel een kamer. Voor alleenstaande volwassen vrouwen is er een aparte woonblok voorzien. Gezinnen slapen samen op één kamer. De kamers zien er sober uit met weinig tot geen eigen persoonlijke spullen. De bewoners mogen zelf geen eigen meubilair installeren in hun kamer. Sommige kamers vormen samen één chambrette. Deze kamers worden gescheiden door houten platen. Deze "muren" komen niet tot aan het plafond waardoor er onvoldoende privacy is. De kamers houden in: bed, stoel, een tafel en eventueel een kast. Op deze kamers en in het hele gebouw mag er niet gerookt worden en niet gekookt worden omwille van de brandveiligheid. In sommige blokken waar gezinnen verblijven zijn er wel wasbakken aanwezig en een gedeelte keuken waar ze zelf kunnen en mogen koken en die ze zelf moeten schoon houden.

De bewoners van het opvangcentrum moeten hun maaltijden nuttigen in het aangewezen restaurant. Ze mogen via badge-controle hun eigen maaltijd en die van een vriend of familielid meenemen naar de kamer als ze dat wensen maar ze mogen geen borden meenemen vanuit het restaurant.

De badkamers en toiletten zijn gemeenschappelijk, ze worden gedeeld door zeer veel mensen. Vrouwen en mannen hebben wel apart sanitair. Er is geen privacy. Het is hun taak om hun eigen kamers ook te onderhouden. Ten slotte kunnen bewoners zelf kiezen om taken uit te voeren in het centrum of soms moeten ze dit doen omwille van een sanctie. Deze klussen houden in: de gangen poetsen, de bureaus poetsen, buiten de bomen en het struikgewas onderhouden,...

De sociale dienst

Binnen het opvangcentrum zijn er verschillende diensten zoals Permanentie, onderhoud, talent twister, administratie, balie, medische dienst, externe contacten... maar ik ga verder in op de sociale dienst omdat ik daar stage loop.

Op de sociale dienst worden er een zestal sociaal assistenten tewerk gesteld. De bewoners van het centrum kunnen daar terecht met hun vragen rond procedure. De assistent van de bewoner volgt de procedure van nabij op. Ze regelen een pro- deo advocaat, informeren over de verschillende stappen in de procedure. Er worden treintickets gegeven en ze zorgen dat de mensen gewekt worden in de ochtend van een belangrijk interview. De sociaal assistent fungeert ook als vertrouwenspersoon en probeert de bewoners indien zinvol in contact te brengen met andere diensten of voorzieningen. Relevante informatie van bewoners doorspelen aan betrokken diensten met de nodige voorzichtigheid en respect. Het is belangrijk om de bewoners inzicht te verschaffen in de werking van de sociale dienst. Als sociaal assistent binnen Fedasil is het van belang te bemiddelen in conflicten en te luisteren naar mogelijke frustraties van bewoners.

Bij de aankomst van een nieuwe bewoner wordt er een intake gedaan. De intake houdt in: het voorstellen van de aangewezen assistent, uitleg over het centrum en over het huishoudelijk reglement en korte uitleg over de algemene procedure hier in België.

3. Theoretisch kader

Inleiding

Het theoretische kader is opgesplitst in drie delen om een gestructureerde kijk te bieden op mijn literatuurstudie.

Het eerste deel bevat verschillende cijfers over de asielcrisis en de herkomst van de asielzoekers, gevolgd door een overzicht van de procedures en opvangmogelijkheden in België.

Vervolgens komt de kwetsbaarheid van de vrouwen aan bod waarbij een inzicht wordt gegeven over de redenen waarom ze hun land ontvluchten en wat ze moeten doorstaan.

Tenslotte kunt u informatie terug vinden over een gendergevoelige aanpak die nodig is. Is er een gelijke behandeling voor mannen en vrouwen? Worden de noden van de vrouwen in opvangcentra vervuld en ervan ze voldoende veiligheidsgevoelens?

.3.1 De asielcrisis van 2015

In de zomer van 2015 was er een ongeziene toestroom van asielzoekers. Die is op gang gebracht door een ernstige en wereldwijde humanitaire crisis. Hierdoor is de vraag ontstaan hoe we de betrokken vluchtelingen optimaal internationale bescherming en opvang kunnen bieden. De opvang op het Europese grondgebied wordt verstrengd en verschillende staten voeren hun grenscontroles op. (Myria, 2015)

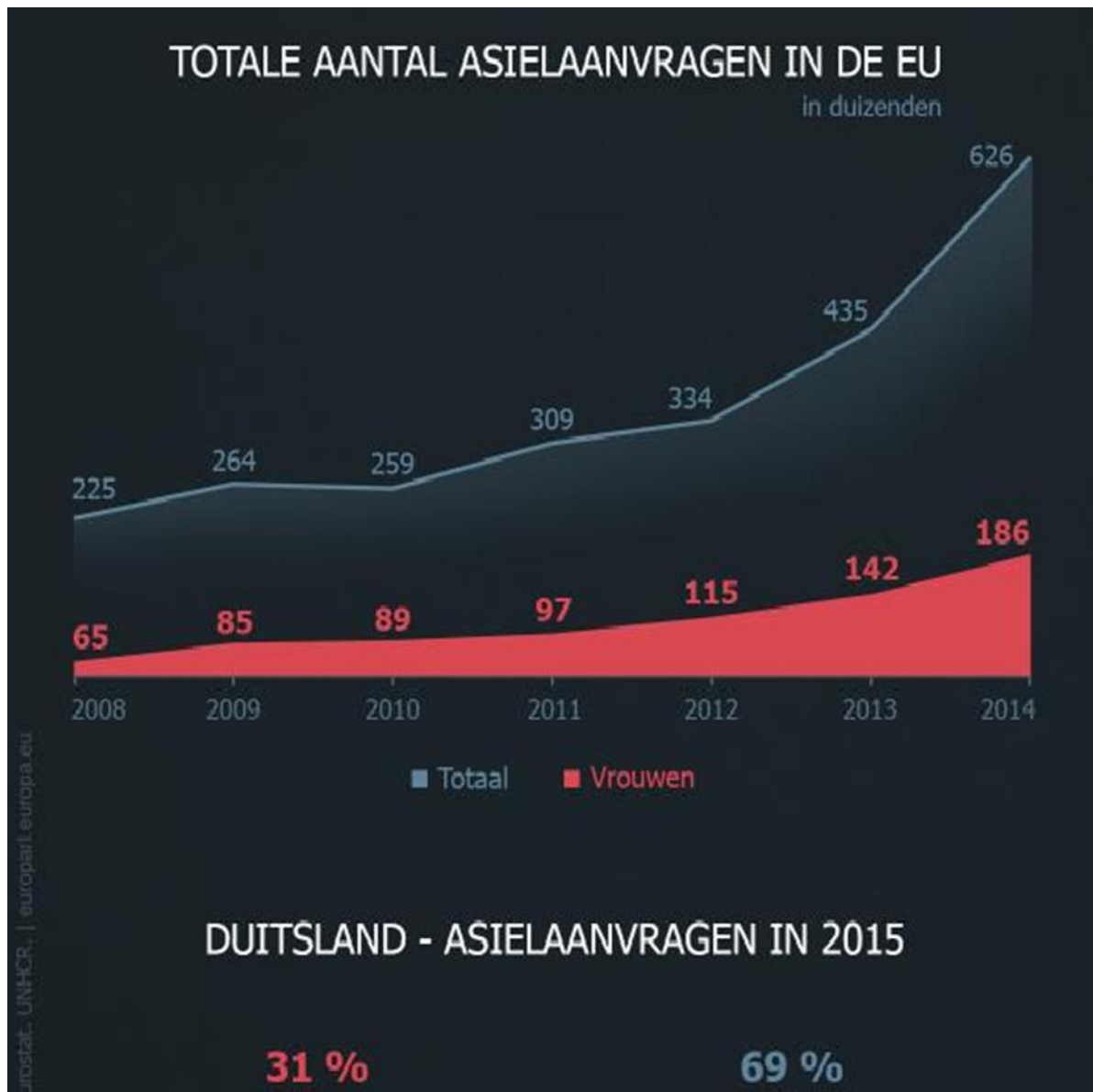
Vanwaar komen de vluchtelingen?

In Azië, zijn meer dan 23 miljoen mensen op de vlucht. 65% is ontheemd in eigen land zoals in Syrië en Irak. 34% is effectief vluchteling. Deze vluchtelingen vluchten in de eerste plaats naar buurlanden zoals Turkije, Pakistan, Libanon en Irak. Deze vier landen vangen een derde van alle vluchtelingen ter wereld op.

Afrika telt ongeveer 15 miljoen vluchtelingen. Het merendeel, namelijk 67%, is ontheemd in eigen land en 28% is vluchteling. De overige 5% is asielzoeker, op zoek naar een beter leven in landen zoals Zuid-Afrika en Westerse landen.

Uit Oost-Europa en landen die niet tot de Europese Unie behoren zijn er meer dan 1,5 miljoen mensen op de vlucht. Het conflict in Oekraïne leidde tot de vlucht van 823.000 ontheemden in eigen land. Hierdoor is het aantal interne vluchtelingen in dat deel van de wereld zo hoog. De Europese Unie (EU) telt 1,6 miljoen vluchtelingen en asielzoekers. (U N H C R, 2014)

Grafiek 1: Totale aantal asielaanvragen in de EU.

Zoals u kunt zien in grafiek 1 is er een stijging van het aantal asielaanvragen door vrouwen in 2014. 31% van de vrouwen deden in 2015 een asielaanvraag in Duitsland. (Grafiek 1: Overgenomen uit : Parlement, sd)

Procedure

In elk land is de procedure om erkend te worden als vluchteling anders. In westerse landen zoals België maakt de overheid uit wie recht heeft op internationale bescherming. Dit is anders in landen zoals Turkije en Libanon. Hier verleent het UNHCR het vluchtelingenstatuut. In landen waar grote groepen mensen samen komen die op de vlucht zijn wordt het vluchtelingenstatuut soms collectief toegekend.

Dit kan via een procedure van voorlopige erkenning, zonder individuele controle vooraf. Hierbij wordt rekening gehouden met het feit waarvoor de groep op de vlucht is. Dit is te danken aan de Conventie van Genève (1967). (U N H C R, 2014) Met de Conventie van Genève beloofden 150 landen iedereen te beschermen die in eigen land niet beschermd worden. Op basis van dit verdrag kan iemand erkend worden als vluchteling.

In 2015 waren de meerderheid van de asielaanvragers die een eerste aanvraag indienden mannen. Er waren 72% aanvragen door mannen en 28% aanvragen door vrouwen.

De oorzaken van de vluchtelingen toestroom zijn voornamelijk oorlog en gewapende conflicten. Zolang er geen einde komt aan deze oorlogen en gewapende conflicten zullen de vluchtelingen blijven vluchten naar andere landen. Het is hierbij belangrijk om te blijven zoeken naar oplossingen voor deze situatie.

Een belangrijk element is dat de Europese lidstaten het eens moeten worden over het aantal op te nemen vluchtelingen per lidstaat.

In verschillende lidstaten is er de discussie over het Schengen-akkoord. Dit Schengen-akkoord houdt in dat er een vrij verkeer van goederen en personen bestaat tussen de landen van de Europese Unie.

Er bestaan geen grenscontroles en personen kunnen zich vrij vervoeren binnen de Europese Unie zonder gecontroleerd te worden. Sommige lidstaten willen graag terug controles laten uitvoeren aan de grenzen. (Parlement, 2015)

Opvang in België

Elke asielzoeker die naar België komt heeft recht op een opvangplaats gedurende de loop van zijn of haar procedure. In België krijgen asielzoekers enkel materiële steun namelijk bed, bad, brood en begeleiding genaamd. Dit betekent dat ze kunnen verblijven in een collectief opvangcentrum of in een lokaal opvanginitiatief (LOI). Financiële steun wordt niet gegeven buiten bij het uitvoeren van kleine klusjes in het opvangcentrum zelf. Hierbij krijgen ze 1.95 EURO per uur.

Door de grote vluchtelingen toestroom van asielzoekers zijn er meer opvangplaatsen nodig. Hierdoor wordt de duur van de procedures ook verlengd met het gevolg dat asielzoekers veel kans hebben om langer in een opvangcentrum te verblijven.

Het opvangnetwerk is daarom altijd zo goed als vol en hierdoor zijn er maatregelen genomen door de overheid:

- bijkomende opvangplaatsen door uitbreiding van bestaande sites;
- bijkomende opvangplaatsen in kazernes (al dan niet reeds gebruikt in het verleden);
- bijkomende opvangplaatsen door de heropening van plaatsen die werden gesloten;
- bijkomende opvangplaatsen door opening van nieuwe sites (Samu).

Deze opvangplaatsen kunnen niet altijd onmiddellijk in gebruik genomen worden en dus hebben ze overgangsmatregelen genomen. Er werden mobiele woonunits geopend. Dit betekent dat er tenten van het leger worden vrijgesteld waarin asielzoekers opgevangen kunnen worden. Deze plaatsen blijven tijdelijk beschikbaar totdat bovenvermelde opvangplaatsen toegankelijk zijn. (Beweging.net, 2015)

De federale opvangcentra zijn open centra. Dit wil zeggen dat de bewoners vrij zijn om te gaan en te staan waar ze willen. De opvangcentra zorgen voor de basisbehoeften van de asielzoekers, maar de bewoners doen zelf hun was, helpen met het onderhoud van de gemeenschappelijke ruimten, de slaapkamers, de personeelslokalen, ...

Elk centrum heeft een dienst Permanentie die dag en nacht open is. Wanneer een bewoner naar buiten gaat of terug komt, dient hij zijn identificatiebadge aan het loket te tonen. (Fedasil, 2016)

De kinderen van de asielzoekers gaan overdag naar school. Volwassen asielzoekers kunnen binnen of buiten het centrum een opleiding integratie of Nederlands volgen.

Bewoners geven aan dat er gebrek is aan: hygiëne, privacy, slaap, veiligheid (vooral bij vrouwen), te weinig dagbesteding, veel verveling en lange zenuwslopende asielprocedure. Deze factoren hebben een invloed op de fysieke en psychische gezondheid van de bewoners. (Sint-Truiden, 2016)

In de periode van hun asielaanvraag hebben vluchtelingen sociale rechten.

Ten eerste wil ik een onderscheid maken tussen een asielzoeker en een persoon die erkend is als vluchteling of die subsidiaire bescherming wordt toegekend. Een asielzoeker heeft enkel recht op materiële hulp, de erkende vluchteling of een persoon met een subsidiaire beschermingsstatus heeft een verblijfsrecht en ook toegang tot het sociale bijstands- of zekerheidsstelsel.

Asielzoekers zijn personen die nog geen beschermingsstatuut hebben gekregen. Ze krijgen in afwachting van hun procedure materiële hulp binnen een opvangplaats waar ze kunnen overnachten en verblijven. Deze bewoners kunnen indien nodig ook beroep doen op psychologische en medische begeleiding. Bij opstart van hun procedure hebben ze recht op een pro-deo advocaat.

De asielaanvraag

Elke vreemdeling die in België aankomt, kan asiel aanvragen. Maar het is niet zo dat iedere asielaanvrager als vluchteling erkend wordt. De asielzoeker moet eerst een beproevende asielprocedure doorlopen. In deze asielprocedure baseren de asielinstanties zoals DVZ en CGVS hun beslissingen op de Conventie van Genève (1951). De asielaanvraag kan op verschillende plaatsen gebeuren. Indien de asielzoeker niet in het bezit is van een geldig reisdocument gebeurt de asielaanvraag bij de grensautoriteiten bijvoorbeeld op de luchthaven of binnen zeven dagen na aankomst in België bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) van de FOD Binnenlandse Zaken.

De asielzoeker ontvangt een bijlage 26 wanneer de aanvraag werd ingediend binnen het Belgisch grondgebied bij DVZ. Bij de aanvraag worden er foto's en vingerafdrukken genomen om te vermijden dat eenzelfde persoon in meerdere landen een asielprocedure zou doorlopen. Dit noemt een Dublin procedure. Dit verdrag bepaalt welk Europees land verantwoordelijk is voor de asielaanvraag van mensen op de vlucht. (Fedasil, 2016)

Tijdens het interview wordt er rekening gehouden met verschillende criteria:

- (1) Heeft de asielzoeker zich gehouden aan de procedureregels?
- (2) Vallen de redenen voor de asielaanvraag onder de Conventie van Genève?
- (3) Werd de aanvraag tijdig ingediend?

De vreemdelingenwet bepaalt dat iedereen die op Belgisch grondgebied verblijft een plaats van inschrijving moet hebben. De dienst Dispatching van Fedasil wijst de asielzoeker toe aan een opvangcentrum. Deze dienst waakt over het evenwicht tussen het aantal beschikbare opvangplaatsen.

De asielprocedure

De asielaanvraag wordt onderzocht door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Tijdens een interview met een medewerker krijgt de asielzoeker de kans om zijn vluchtverhaal toe te lichten. Vervolgens onderzoekt het CGVS of de verklaringen

van de asielzoeker met de werkelijkheid overeenstemmen en of de feiten het recht geven op het vluchtelingenstatuut of subsidiaire bescherming.

Het CGVS kan het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire bescherming toekennen of weigeren. Tijdens de hele duur van deze procedure krijgt de asielzoeker een voorlopige verblijfsvergunning. De asielprocedures moeten seks gevoelig zijn. Als de vrouwen dit wensen is het verstandig om te werken met vrouwelijke interviewers en tolken voor asielprocedures. De taalbarrière kan voor moeilijkheden zorgen. Als er geen officiële tolk beschikbaar is worden er kennissen uit het centrum gevraagd om te tolken. Het kan voorkomen dat er geen vrouw kan tolken waardoor het een man is en de informatie anders wordt meegedeeld of anders vertelt wordt. Ook bij een medische afspraak kan het voor sommige vrouwen belangrijk zijn om een vrouwelijke gynaecoloog of arts te hebben. Veel vrouwen hebben kinderen, maar binnen opvangcentra is er een tekort aan kinderopvang. Dit vormt een probleem wanneer ze naar een afspraak moeten van het CGVS. De vrouwen worden afgeraden om hun kinderen mee te brengen naar de afspraak. Maar waar kunnen de kinderen terecht? Moeten ze het vragen aan een kennis, een vriendin of moet een personeelslid van het CGVS op de kinderen passen en gaat de moeder vervolgens geconcentreerd genoeg zijn?

De persoon als asielzoeker kan een pro- deo advocaat kiezen of bij zijn sociaal assistent een aanvraag doen. De advocaat zal deze persoon begeleiden tijdens de gehele procedure.

Wanneer de asielaanvraag niet ontvankelijk is, kan deze persoon tegen deze beslissing ingaan door binnen de 10 dagen beroep aan te tekenen. (Fedasil, 2016)

Beleving van verblijf in een opvangcentrum

Alleenstaande vrouwen met of zonder kinderen die hun land ontvluchten, zijn vaak veel kwetsbaarder dan mannen. Soms is het net het vrouw-zijn dat hen dwingt tot een leven als vluchteling: ze vluchten voor een gedwongen huwelijk, prostitutie of gaan op zoek naar gelijkheid. Soms zijn ze het slachtoffer van seksueel geweld of genitale verminking.

Vrouwen en minderjarige meisjes vragen asiel aan om verschillende redenen namelijk, het creëren van nieuwe kansen, het vinden van een grotere onafhankelijkheid, het verkrijgen van meer veiligheid en een nieuw leven opbouwen voor zichzelf en hun families.

Via gesprekken en observaties blijkt dat een verblijf in een centrum voornamelijk gekenmerkt wordt door gevoelens van stress, angst en onzekerheid door lange procedures en de onzekere toekomst. Er is een grote onzekerheid betreffende het welzijn van de achtergebleven familie. Deze moeilijkheden uiteten zich onder andere in slaapproblemen, gevoelens van machteloosheid, stress en soms spanningen onderling.

De bewoners van asielcentra leven het grootste deel van de dag met veel mensen samen in één ruimte. Het samenleven met veel mensen zorgt niet enkel voor een gebrek aan privacy maar ook voor spanningen. Ondanks deze moeilijkheden zijn er een aantal basis levensbehoeften die worden voorzien namelijk: onderdak, voedsel, toegang tot medische hulp,... (Sint-Truiden, 2016)

Als we even kijken naar de Rechten van de mens en hun basisbehoeftes

De basisbehoeften worden niet bij iedereen volledig vervuld. Vooral bij volwassen alleenstaande vrouwen die in een opvangcentrum verblijven worden hun basisbehoeften niet vervuld met alle gevolgen van dien. (Kind en Gezin, 2015) (Amnesty International, 1948)

De basisbehoeften die het meest van toepassing zijn binnen het centrum:

- je hebt recht op leven in vrijheid en in veiligheid;

- je hebt recht op privacy: op bescherming als iemand je lastig valt, je brieven opent of kwaad van je spreekt;
- als je slachtoffer wordt van mensenrechtenschendingen, heb je het recht om naar een ander land te gaan en dat land te vragen om jou te beschermen;
- je hebt het recht op alles wat nodig is om ervoor te zorgen dat je niet ziek wordt, je geen honger hebt en een dak boven je hoofd hebt. Moeder en kind hebben recht op bijzondere zorg en bijstand;
- je hebt het recht op onderwijs dat gericht is op de volle ontwikkeling van de menselijke persoonlijkheid en op de versterking van de eerbied voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Mentale noden: Er is iemand nodig die naar de verhalen van de vrouwen luistert en die deze bewoonders iets bijleert. Er is ook nood aan gedachteswisselingen met andere vrouwen en aan nieuwe contacten te leggen in een veilige omgeving. (Vrouwenraad, 2014)

Dit zijn enkele basisbehoeftes die niet altijd vervuld worden. Heel vaak staan vrouwen in een minder sterke positie vanuit hun cultuur. Het is belangrijk om als opvangcentrum aandacht te blijven besteden aan een gendergevoelige aanpak.

De basisbehoeften worden heel vaak niet optimaal vervuld om gender gerelateerd geweld te voorkomen zoals bijvoorbeeld aparte badkamers, douches en slaapplekken voor vrouwen.

Het welbevinden van de mens: Welbevinden staat voor de mate waarin iemand zich lichamelijk, geestelijk en sociaal goed voelt, maar ook over lichamelijk gezond zijn en tevreden zijn met je leven. Een goed of slecht welbevinden kan van invloed zijn op het dagelijks leven.

Maar ook genieten, ontspanning, innerlijke rust, vitaliteit, openheid, zelfvertrouwen en in voeling zijn met zichzelf. (Kind en Gezin, 2015) (Encyclo, sd)

.3.2 Kwetsbaarheid van vrouwen

Op basis van cijfers van UNHCR zijn er 55% vrouwen en kinderen die Griekenland bereiken om asiel aan te vragen binnen Europa (Honeyball, 10 februari 2016). Een groot aantal mensen zijn onderworpen aan specifieke vormen van sekse gebonden vervolgingen, dit is jammer genoeg vaak niet erkend in asielprocedures. Er wordt benadrukt dat alle lidstaten van de Europese Unie meer gespecialiseerde traumabegeleiding en psychosociale zorg voor vrouwen moeten aanbieden die mogelijk zijn binnen alle fasen van de asielprocedure. Volgens Amnesty International geven vrouwen aan dat ze zich bedreigd en onveilig voelden tijdens hun reis naar Europa. De vrouwen worden betast door mannelijke vluchtelingen of het gaat zo ver dat ze gedwongen worden tot seksuele handelingen door mensensmokkelaars. Als het gaat over Europa zelf zou men verbetering verwachten maar er wordt duidelijk vermeld dat in: Hongarije, Kroatië en Griekenland de vrouwen 's nachts in slaapzalen moeten slapen met honderden mannen. Ze moeten gebruik maken van douches en toiletten waar de mannen ook naartoe gaan. Het is zo schrijnend dat bepaalde vrouwen zo weinig mogelijk eten en drinken om niet naar de wc te moeten waar die mannen aanwezig zijn. (Amnesty International, 1948)

Ongeveer 20 000 vrouwen en meisjes vluchten uit landen van herkomst omwille van genitale verminking. Ze vragen asiel aan in de EU- lidstaten uit vrees voor onherstelbare schade. Een belangrijk aandachtspunt is dat de behandeling van vrouwen en meisjes die asiel aanvragen enorm verschilt per lidstaat, en er zijn nog steeds tekortkomingen in verband met een gendergevoelige aanpak. (GAMS, 2015)

Vrouwelijke vluchtelingen en asielzoekers worden vaak onderworpen aan meerdere vormen van discriminatie. Ze zijn kwetsbaarder voor seksueel en gender gerelateerd geweld. Alleenstaande vrouwen en meisjes, vrouwelijke gezinshoofden en zwangere vrouwen zijn dus bijzonder kwetsbaar. Zeker als er gevallen zijn van seksueel geweld en misbruik tegen vluchtelingen vrouwen en kinderen die gebeuren tijdens de reis maar ook in overvolle opvangcentra in de Europa.

Sommige vrouwen worden in centra opgevangen terwijl hun kinderen in een ander centra verblijven. Men moet hen meer ondersteunen, voldoende bijstand geven en informeren over het zoeken naar hun familieleden. Dit is een grote bron van angst en onzekerheden. (Parliament, 2016)

Een aantal kwesties in verband met de opvangomstandigheden moeten worden aangepakt zoals:

- genderspecifieke scholing van personeel met inbegrip van uitgebreide scholing over seksueel geweld, mensenhandel en Vrouwelijke genitale verminking;
- gescheiden sanitaire en slaapfaciliteiten voor vrouwen en mannen;
- toegang tot gendergevoelige gezondheidszorg waaronder pre- en postnatale zorg;
- toegang tot individuele begeleiding;
- kinderopvang.

We hebben nog steeds een genderblind beleidskader: een beleid dat blind blijft voor de specifieke noden en behoeften van vrouwen in een collectieve opvangsituatie. Zoals alle federale beleidslijnen, moet het opvangbeleid gender mainstreamen: Gender mainstreaming betekent dat je altijd rekening houdt met verschillen tussen vrouwen en mannen om te streven naar meer gelijkheid tussen vrouwen en mannen.

Het is belangrijk om de opvangsituatie van vrouwen leefbaarder te maken. Gelijkheid tussen vrouwen en mannen is nog altijd geen feit. Het is een aandachtspunt waar we altijd naar moeten blijven streven. Vrouwen hebben specifieke noden en behoeften waar het beleid en opvangcentra rekening mee moeten houden. We mogen niet vergeten dat in veel gevallen vrouwen voorrang krijgen vanuit verschillende diensten zoals bijvoorbeeld noodopvang. (Vrouw en Maatschappij, 2015)

Sommige oplossingen kunnen zijn dat een aantal opvangcentra inspanningen leveren om de vrouwen actief te betrekken bij het vormgeven van hun eigen individuele opvangsituatie en de gemeenschappelijke dimensie ervan: het samen leven en wonen. Dit door samen te vergaderen, groepsgesprekken aan te bieden en samen naar oplossingen te zoeken. In het onderzoek van de vrouwenraad zijn zes fundamentele noden en behoeften van vrouwen duidelijk geworden: (Vrouwenraad, sd)

- een menswaardige en kwaliteitsvolle materiële opvang;
- veiligheid en een veilig gevoel;
- ondersteuning;
- inspraak en autonomie;
- zinvolle emanciperende activiteiten;
- privacy, rust en stilte.

De organisatie van opvang moet voldoende flexibel zijn zodat ze zich kan aanpassen aan de specifieke noden van bijvoorbeeld alleenstaande vrouwen of gezinnen met kinderen of zwangere vrouwen. Een voorbeeld hiervan is dat het opvangcentrum Fedasil te Sint-Truiden een aparte blok heeft voorzien waar enkel alleenstaande vrouwen zonder kinderen verblijven.

Een vrouw voelt zich veilig als ze erop kan vertrouwen dat haar fysieke en mentale integriteit altijd beschermd zal zijn. Daarom hebben ze nood aan goed opgeleid personeel dat getraind is op het (h)erkennen van onveiligheid bij vrouwen en hoe ermee om te gaan. Vrouwen hebben heel specifieke veiligheidsbehoeften: ze zullen zich veiliger voelen als ze zeker zijn dat ongewenste seksuele aandacht, aansprekingen en gedrag van mannen niet wordt getolereerd en als ze weten dat alle vormen van intra-familiaal geweld zullen worden herkend en worden aangepakt door de begeleiders. Het is heel moeilijk om voldoende aan deze noden te kunnen beantwoorden door een tekort aan personeel. In werking met deze vrouwen is het van belang om te werken op eigen tempo en hun erkenning te geven.

Het is noodzakelijk om een vertrouwensrelatie op te bouwen en om een sfeer van veiligheid te installeren. Door de eventuele taalbarrière is het ook belangrijk om een tolk te consulteren. (GAMS, 2015) (UNHCR, sd)

.3.3 Gendergevoelige aanpak

Een gendergevoelige aanpak streeft naar de gelijkheid tussen mannen en vrouwen binnen de samenleving. Om dit te kunnen bereiken is er een aanpak nodig van hogerop, namelijk op federaal niveau. Bijvoorbeeld: de wet van 12 januari 2007 tot integratie van de genderdimensie in het geheel van de federale beleidslijnen. (B.S. van 13 februari 2007). (Vrouwenraad, sd)

Maar wat betekent gender juist? Gender is een verwijzing naar de maatschappelijke, culturele betekenis die wordt gegeven aan het man/vrouw zijn. Vaak heerst er een machtsrelatie tussen mannen en vrouwen. Het is dan ook van belang om gender te integreren binnen de maatschappij rekening houdend met de sociale positie van de man of vrouw. Bijvoorbeeld: zich baseren op behoeften en prioriteiten van zowel mannen als vrouwen.

In bepaalde delen van de wereld bekleden vrouwen een lagere sociale status in vergelijking met mannen. De vluchtelingenproblematiek raakt dan ook veel vrouwen. Mannen en vrouwen kunnen dezelfde redenen hebben om te vluchten, bijvoorbeeld politiek of religieuze vervolgingen, maar vrouwen kunnen ook nog eens gediscrimineerd worden (Nederlandstalige vrouwenraad, juni 2010) om het vrouw-zijn zelf. Het is belangrijk om de levensomstandigheden, specifieke noden en behoeften van deze vrouwen in kaart te brengen om een gendergevoelige aanpak te ontwikkelen. (Vrouwenraad D. , 1997)

Ook binnen asielcentra zijn fundamentele rechten van de mens enorm belangrijk zoals:

- De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (UVRM, 1948), de Commissie voor de Status van de Vrouw;
- het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen en het Optioneel Protocol (CEDAW, 1979);
- de Conventie van Genève of het Vluchtelingenverdrag en het Protocol (1951);
- het Verdrag van Amsterdam (1997);

In principe moet men de asielzoeker in staat stellen een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid, zoals bepaald in de grondwet. (Grondwet)

Niet enkel bij de vrouwen maar ook bij de mannen kan het recht op privéleven en privacy dat gemeld wordt in artikel 20 van de opvangwet en in artikel 8 van het EVRM niet altijd toegepast worden omwille van geluids-,geur- en andere overlast. De privacy wordt ook beperkt doordat er kamercontroles worden uitgevoerd. (Dormal, 2016) (Dormal, Zelfuitgevoerde kamercontroles, 2016)

Volgens het eindrapport van de Nederlandstalige vrouwenraad zijn er in veel centra gemengde slaapblokken en wandelgangen waar mannen en vrouwen samen verblijven. Een aantal vrouwen verklaren zich er onveilig te voelen, vooral 's nachts wanneer ze naar het sanitair moeten. Een aantal vrouwen ervaren de aanwezigheid van alleenstaande mannen als storend omwille van geweld, seksuele intimidatie, machogedrag en gevoel van onveiligheid.

Het delen van een kamer met vele andere vrouwen kan ook voor spanningen zorgen bijvoorbeeld; verschillende slaaptijden, psychische toestanden, geloof en etnische spanningen.

Alleenstaande vrouwen hebben nood aan meer tijd voor zichzelf. Een aantal vrouwen willen graag deelnemen aan activiteiten, opleidingen, cursussen enzovoort..., maar dit is niet gemakkelijk omwille van het onveiligheidsgevoel en de kinderen die ze ten laste hebben.

Door een langdurig verblijf in opvangcentra kunnen vrouwen die dezelfde taal machtig zijn met elkaar communiceren. Hierdoor delen ze ervaringen uit, leren ze van elkaar en vinden ze steun bij elkaar. Fedasil Sint-Truiden probeert dit te stimuleren door in maart een vrouwenweek te organiseren, hierbij wordt er elke avond binnen die week een activiteit georganiseerd enkel voor vrouwen, bijvoorbeeld creatieve activiteiten en een dans- en filmavond.

Ondanks alles is dit nog te weinig om het veiligheidsgevoel van de vrouwen te versterken. Een aantal vrouwen suggereren om alleenstaande mannen een cursus te laten volgen rond respect voor vrouwen. Andere vrouwen zonderen zich af uit angst van andere bewoners om zo veel mogelijk problemen te vermijden. Ondanks de gedane inspanningen van bepaalde centra om alleenstaande vrouwen hun mening te vragen blijft dit nog een zeer kwetsbare doelgroep die zich meermaals niet durft te uiten.

Besluit

Uit bovenstaande tekst blijkt dat men zoveel mogelijk misbruik en uitbuiting tegen moet gaan door smokkelaars. Dit kan men proberen te voorkomen doordat de Europese regeringen zorgen voor veilige en legale migratiekanalen.

Het gemeenschappelijk Europees asielstelsel moet nog meer inzetten op een samenhangende en gendergevoelige behandeling van vrouwen die bescherming zoeken in Europa. De uitvoering van een gendergevoelige aanpak is in de praktijk niet altijd gemakkelijk toe te passen omwille van verschillende redenen. Om hieraan te werken is het belangrijk om binnen het asielbeleid van de Europese Unie de gender gerelateerde ervaringen en behoeften van de vrouwelijke asielzoekers en vluchtelingen te horen en ze een grotere stem te geven. (Parlement, europarl.europa.eu, 2015)

Men moet verbeteringen aanbrengen in procedures om kwetsbare bevolkingsgroepen te identificeren bij aankomst in het land. Dit kan door personeel extra op te leiden hierin. Vervolgens is het van belang om fundamentele maatregelen voor kwetsbare vrouwen en meisjes toe te passen in elk centra.

Op deze manier zullen ze beschermt worden tegen gender gerelateerd geweld met nadruk op de toegang tot de gezondheidszorg, psychosociale ondersteuning en een veilige schuilplaats. (Womensrefugeecommission, 2016)

Voor alleenstaande vrouwen met of zonder kinderen moeten er eigen kamers zijn met sloten op de deuren. Er moeten verplicht gescheiden toiletten en douches zijn. Belangrijk om erbij te vermelden is dat er een duidelijk beleid gevoerd moet worden als gevolg van nul tolerantie op seksuele uitbuiting en misbruik door anderen of door het personeel. Dit moet bij iedereen duidelijk gecommuniceerd worden. Op deze manier kan men vrouwen aansporen om ongepast sociaal gedrag toch te melden.

Aangepaste activiteiten voor mannen en vrouwen samen maar ook voor vrouwen en meisjes apart zijn noodzakelijk. Vrouwen en meisjes moeten hun kunnen ontspannen en zich verrijken via activiteiten en cursussen in een bepaalde omgeving buiten het zicht van de mannen. Ook al zijn er beperkte middelen is het belangrijk om verdere vooruitgang te boeken richting bescherming en emancipatie van vluchtelingen vrouwen en meisjes. (Womensrefugeecommission, 2016)

Met deze verworven kennis kan ik aan de slag gaan voor mijn praktijkgedeelte. Ik ga de theorie toetsen aan de praktijk.

4. Praktijkgedeelte

Inleiding

In het praktijkgedeelte wordt een concreet zicht op de gebruikte onderzoeksmethode gegeven. Hierin bevindt zich het onderzoeksplan, de dataverzamelmethode en de steekproef.

Binnen de dataverzameling kan het dataverzamelingsproces bekeken worden.

Vervolgens worden de resultaten van het kwalitatief onderzoek beschreven.

Afsluiten doe ik met mijn conclusies en aanbevelingen.

.4.1 Onderzoeksmethode

Het doel van mijn onderzoek is een antwoord vinden op de centrale onderzoeksvraag: Hoe kan het opvangcentrum Fedasil Sint-Truiden beter tegemoet komen aan de noden inzake het creëren van een veiliger klimaat voor alleenstaande volwassen vrouwen?

Om een antwoord te krijgen op mijn onderzoeksvraag toets ik mijn theorie aan de praktijk. Ik heb ervoor gekozen om een kwalitatief onderzoek te voeren. Hiervoor ga ik een onderzoek voeren in de diepte en op grondige wijze. Ik wil ingaan op de beleving en betekenisgeving van de respondenten. Hiervoor maakte ik gebruik van diepte-interviews.

.4.2 Dataverzameling

Een diepte-interview is een een-op-een gesprek tussen de interviewer en geïnterviewde. Ik leg deze interviews face-to-face af, in de vertrouwde omgeving van de geïnterviewde, namelijk de vrouwen hun eigen kamer binnen hun eigen woonblok.

Ik heb gekozen voor deze vorm omdat er op deze manier een open gesprek met de respondenten gevoerd kan worden waarbij kan worden doorgevraagd. Na afloop van de interviews, heb ik deze uitgeschreven om een analyse te kunnen doen.

Mijn onderzoekspopulatie bestaat uit alleenstaande volwassen vrouwen tussen 18 en 65 jaar die minimum zes maanden verblijven in Fedasil opvangcentrum Sint-Truiden.

Vermits ik een kwalitatief onderzoek voer, kan een relatief kleine groep ondervraagden volstaan om een diepgaand inzicht in de problematiek te verkrijgen. Het spreekt vanzelf dat ik, door deze steekproef, de resultaten echter niet naar de ganse achterliggende populatie ga veralgemenen.

Het vragenprotocol dat ik bij de diepte-interviews heb gebruikt, is te vinden in bijlage 2. Het is gebaseerd op een voorafgaandelijk opgestelde topiclijst die terug te vinden is in bijlage 1. Om de anonimiteit van de bewoonsters te bewaren, heb ik ervoor gekozen om geen namen te gebruiken. De interviews werden afgelegd in het Frans of in het Engels.

Steekproef

Van de 12 vrouwen heb ik 10 vrouwen kunnen bereiken voor een interview.

Geslacht	Leeftijd	Afkomst	Duur van verblijf
Vrouw	26 jaar	Somalië	10 maanden en 10 dagen
Vrouw	25 jaar	Somalië	6 maanden
Vrouw	49 jaar	Somalië	9 maanden
Vrouw	25 jaar	Rwanda	8 maanden
Vrouw	39 jaar	Congo	17 maanden
Vrouw	47 jaar	Irak	8 maanden
Vrouw	25 jaar	Congo	7 maanden
Vrouw	64 jaar	Burundi	6 maanden
Vrouw	32 jaar	Eritrea	7 maanden
Vrouw	25 jaar	Somalië	8 maanden

.4.3 Resultaten

Na het afleggen van de interviews ga ik hier de resultaten groeperen. Voor een gedetailleerd overzicht verwijs ik naar bijlage 3 waar de interviews uitgeschreven zijn.

Bij de schaalvragen van 0 tot 10 gaf ik als voorbeeld:

0 = zeer slecht

5= gemiddeld

10= zeer goed

Bij de eerste vraag over hoe de vrouwen zich voelen binnen het opvangcentrum, antwoorden:

- één vrouw op de tien geeft een 10/10;
- één vrouw geeft een 9/10;
- vier vrouwen geven een 8/10;
- twee op tien vrouwen geven een 7/10;
- één vrouw geeft een 5/10;
- één vrouw geeft een 4/10.

De algemene score over hoe de vrouwen zich voelen binnen het centrum is een gemiddelde van 7,4/10.

De tweede belangrijke vraag is: Speelt de taal een rol om een kamer te delen?

7/10 vrouwen vinden dat taal een belangrijk aspect is binnen een gezamenlijke kamer. Dus 3/10 vrouwen vinden dit minder belangrijk.

De volgende vraag die gesteld werd is: hoe tevreden bent u over de kamer?

- drie vrouwen van de tien geven een 10/10;
- twee vrouwen geven een score van 9/10;
- één vrouw geeft een 8/10;
- één vrouw geeft een 7/10;
- één vrouw geeft een 6/10;
- één vrouw geeft een 5/10;
- één vrouw geeft een 4/10.

De algemene score over hoe vrouwen tevreden zijn over hun kamer is een gemiddelde van 7,8/10.

Vervolgens bekijken we het sanitair.

Als resultaat van de interviews kunnen we concluderen dat de WC een gemiddelde score behaalt van 6,2/10. De lavabo behaalt een score van 7/10 en tenslotte krijgen de douches een gemiddelde van 7,5/10.

Over de volgende onderwerpen kwam ik tot de volgende resultaten:

Tevredenheid over maaltijden:

Een gemiddelde score 5,8/10.

Tevredenheid over veiligheid:

Een gemiddelde score van 8,1/10.

Tevredenheid over de aangeboden begeleiding:

Een gemiddelde score van 7,9/10.

Voelen de vrouwen zich veilig bij aanwezigheid van mannen in het centrum?

Drie vrouwen op de tien voelen zich veilig. Vijf vrouwen op tien geven aan dat ze zich niet veilig voelen en twee vrouwen op de tien antwoordden hier twijfelachtig over.

Vervolgens ging ik opzoek naar antwoorden over de tevredenheid over het personeel. Met het personeel bedoel ik het algemeen centrumpersoneel en de sociale dienst.

9/10 vrouwen zijn tevreden over het personeel.

Hoe verloopt het samenleven met verschillende culturen binnen het centrum voor de vrouwen?

7/10 vrouwen geven aan dat het voor hun goed verloopt, 3/10 vrouwen geven aan dat dit moeilijk is. Regelmatig wordt herhaald dat er onderlinge spanningen voorkomen.

Een volgende topic is de dagbesteding. Vinden vrouwen dat er voldoende dagbesteding, activiteiten aanwezig zijn binnen het centrum?

Zes vrouwen op de tien vinden dat er onvoldoende activiteiten aangeboden worden binnen het centrum. Drie vrouwen op tien vinden dit wel voldoende en voor één op de tien vrouwen is dit niet van toepassing omwille van bepaalde omstandigheden.

Tenslotte stel ik aan de tien vrouwen een laatste vraag over het vergroten van hun veiligheidsgevoel. Hoe kan het personeel hieraan bijdragen?

- Meer controle 's nachts door de gangen: 8/10 antwoordden ja.
- Meer controle overdag door de gangen: 8/10 antwoordden ja.
- Kamers meer controleren: 8/10 zeggen ja.
- Meer sancties opleggen bij het niet naleven van het regelement: 4/10 zeggen ja, 4/10 antwoordden neen en 2/10 heeft geen mening.
- Regelmatiger een praatgroep organiseren: 8/10 zegt ja.
- Een vertrouwenspersoon aanstellen: 5/10 antwoordden ja, 3/10 zeggen neen en 2/10 hebben geen mening.
- Controle tijdens sanitair gebruik: 8/10 antwoordden neen.

Tips om het verblijf in het centrum voor de vrouwen aangenamer te maken:

- samen koken, zelf koken;
- meer controles uitvoeren en hygiëne verbeteren;
- als sociaal assistent meer met de vrouwen praten, meer deelnemen aan activiteiten en hun aanmoedigen;
- betere maaltijden, meer variatie en minder brood aanbieden, meer mogelijkheden tot ontspanning zoals films bekijken;
- meer activiteiten onder begeleiding van vrijwilligers.

.4.4 Conclusies en aanbevelingen

Uit de resultaten van de interviews met alleenstaande volwassen vrouwen kan ik concluderen dat ze zich relatief goed voelen binnen het centrum maar dat de taal een belangrijk aspect is om een kamer te delen en te kunnen communiceren. Veel vrouwen zijn tevreden over hun kamer, dit is echter gemiddeld voor het sanitair. De verschillende alleenstaande vrouwen van verschillende origine, de persoonlijke hygiëne en het algemene onderhoud van het sanitair zorgen ervoor dat de meningen hierover verschillen.

De maaltijden scoren laag. Een reden hiervoor is dat er veel brood wordt gebruikt. Het eten verschilt sterk van hun traditionele keukens. De bewoonsters vinden het niet zo aangenaam om aan te moeten schuiven om eten te krijgen. Graag willen ze zelf hun eten koken.

Met een gemiddelde score van 8.1/10 kan ik concluderen dat de vrouwenblok een enorme troef is om het veiligheidsgevoel van de alleenstaande vrouwen te vergroten. Het is niet zo dat elke vrouw zich daarom veilig voelt. Om zich volledig veilig te voelen als alleenstaande vrouw is er meer nodig. Bijvoorbeeld: een goede opvolging vanuit het personeel, nader bekeken de maatschappelijk assistente, regels die nageleefd moeten worden zoals: geen aanwezigheid van mannen in de vrouwenblok na 20 uur en controle op verschillende tijdstippen vanuit het centrum personeel.

Binnen het centrum van Fedasil Sint-Truiden is er een grote aanwezigheid van mannen. Hierdoor voelen vrouwen zich bekeken, achtervolgd en niet veilig. Dit gevoel is verschillend afhankelijk van leeftijd, cultuur en persoonlijk karakter.

Binnen de vrouwenblok zijn verschillende culturen aanwezig, de meeste vrouwen en culturen komen overeen maar het is niet te voorkomen dat er soms spanningen aanwezig kunnen zijn. Er zijn verschillende omstandigheden die een rol spelen om voor spanning te zorgen zoals: het verleden van deze personen, het centrumleven, nationaliteiten, persoonlijke karakters, kamers delen, het sanitair delen,...

Om de dagen te slijten biedt het opvangcentrum verschillende activiteiten aan, zowel voor mannen als voor vrouwen. Vrouwen geven met een meerderheid aan dat er onvoldoende activiteiten aangeboden worden.

Uit het onderzoek blijkt dat het opvangcentrum Fedasil Sint-Truiden niet slecht presteert. Dankzij de vrouwenblok is het veiligheidsgevoel van de vrouwen vergroot. Er is privacy ook al moeten vrouwen samen een kamer delen. Ondanks de geleverde inspanningen is het duidelijk dat er nog aandacht besteedt moeten worden aan:

- Meer controle 's nachts door de gangen;
- Meer controle overdag door de gangen;
- Kamers meer controleren;
- Regelmatiger een praatgroep;
- Een vertrouwenspersoon aanstellen en vaker aanwezig zien;
- Controle tijdens sanitair gebruik.

Ondanks hun geschiedenis, het leven dat ze ervaren in het centrum en de gedeelde privacy is er een solidariteit. De meeste vrouwen steunen elkaar en helpen waar ze kunnen. Voorbeelden hiervan zijn: elkaar de weg wijzen en centrumregels aan elkaar uitleggen, voor elkaar tolken, meegaan naar bepaalde interne of externe diensten, voor elkaar eten uit het restaurant meebrengen, en nog zoveel meer.

Mijn aanbevelingen

In dit deel reflecteer ik op de voorstellen van de bewoonsters en zal ik zelf ook trachten enkele voorstellen te doen.

Mijn eerste aanbeveling is gericht naar zowel opvangcentra als naar het beleid. Werken aan een aangepaste infrastructuur voor de opvang van asielzoekers en specifiek voor de opvang van vrouwelijke asielzoekers. Eventueel duidelijke instructies opstellen met politiciërs, mensen uit het werkveld en ervaringsdeskundigen.

Het is belangrijk om rekening te houden met de grote capaciteiten van het opvangcentrum Fedasil Sint-Truiden. Hoeveel alleenstaande mannen, vrouwen en families zijn aanwezig? Is er voldoende privacy en veiligheid maar ook ontspanning!

Voor personeelsleden die betrokken zijn met de doelgroep zou het goed zijn om vormingen aan te bieden zodat men weet hoe en waar men de nadruk op moet leggen met deze doelgroep. Bijvoorbeeld: vertrouwensrelatie, betrokkenheid, empowerment, belangrijke signalen opmerken en welke acties ondernemen, veiligheid garanderen,...

Omwille van de grote aanwezigheid van mannen binnen het centrum kan het efficiënt zijn om een begeleidde ontmoetingsruimte te creëren. Op deze manier kunnen mannen en vrouwelijke bewoners elkaar ontmoeten en tijd met elkaar doorbrengen zonder storend te zijn voor kamergenoten. Op deze manier kunnen de vrouwen in de vrouwenblok minder mannelijke aanwezigheid ervaren. Reeds is er al een avondklok ingesteld voor mannelijke bewoners, zij mogen na 20uur niet meer binnen in het vrouwenblok. Doordat ze die regels niet altijd naleven zou het goed zijn om meer controles uit te voeren en eventuele sancties op te leggen zodat de nodige rust en privacy gerespecteerd worden.

Binnen opvangcentra zijn er veel culturen aanwezig. Het kan interessant zijn voor de vrouwen om wekelijks onder begeleiding praatgroepen te organiseren. Het kan gaan over meegemaakte gebeurtenissen, kinderopvoeding en andere diverse thema's. Het is belangrijk om verschillende vrouwen uit verschillende culturen te bereiken zodat de taal geen probleem kan vormen.

Ik heb gemerkt dat er in het restaurant van het opvangcentrum zeer weinig vrouwen aanwezig zijn. Velen nemen hun eten mee naar hun kamer om daar hun maaltijd te nuttigen. Het is belangrijk om actie te ondernemen om vrouwen te motiveren om in het restaurant te eten. Dit kan door een aantal keren per week samen met een assistent in groep samen te komen en met de vrouwen samen in het restaurant te eten. Dit kan een sfeer van ontspanning en ontmoeting creëren waardoor meer en meer vrouwen het een aangenaam moment vinden en vaker aanwezig zullen zijn in het restaurant.

Er zijn reeds ontspanningsactiviteiten georganiseerd maar deze zijn niet voldoende. Alleenstaande vrouwen zijn vragende partij. Er zou een ontspanningsruimte moeten aangeboden worden die aangepast is aan de noden en vragen van de bewoonsters. Graag willen ze samen hun traditionele kookkunsten vertonen en laten proeven, samen films bekijken, naaiateliers oprichten, dansen, sporten, turnen zonder dat mannelijke aanwezigheden storend zijn. In zo'n ruimte kunnen ze ook even ontspannen en weg zijn van alle drukte uit het centrum en hun kamer.

Een week zoals de vrouwenweek zou vaker aanwezig moeten zijn. De vrouwen kunnen daar hun zinnen verzetten, hun creativiteit uiten, andere soorten contacten leggen met andere bewoonsters en hun ontspannen. Met eventueel een bepaald budget zou dit maandelijks één à twee keer georganiseerd kunnen worden.

Één van mijn aanbevelingen is tenslotte om een vertrouwenspersoon of een maatschappelijk assistent aan te stellen in het weekend of in de avonden. Doordat er zich verschillende situaties kunnen voordoen binnen die tijdstippen kan het betekenis hebben dat er dan iemand met deze functie aanwezig is. Vrouwen hebben iemand die ze kennen en vertrouwen aanwezig op andere tijdstippen dan in de dag. Dit zorgt ervoor dat spanningen of momenten van angst verminderen en voorkomen kunnen worden.

Besluit

In het derde deel van mijn eindwerk heeft u kunnen lezen hoe ik mijn onderzoek heb aangepakt en wat de resultaten waren. Het onderzoek bevestigt dat vrouwen zich nog te vaak onveilig voelen binnen het opvangcentrum Fedasil Sint-Truiden. Ik wens hier duidelijkheid te scheppen door niet te veralgemenen naar verschillende opvangcentra aangezien mijn onderzoek enkel gaat over de alleenstaande volwassen vrouwen binnen Fedasil Sint-Truiden.

Leven met verschillende culturen en verschillende generaties is niet gemakkelijk. Elke vrouw heeft een aparte cultuur, verhaal, levenservaring, geschiedenis, geloof... waardoor het samenleven met twee of drie vrouwen op één kamer niet altijd evident is. De taal vormt ook een barrière om goed te communiceren en hechte banden te creëren.

Het vrouwenblok zorgt ervoor dat vrouwen een eigen plekje hebben waar ze deels afgescheiden kunnen leven van de mannen. Als ze echt geen mannen willen zien hebben ze de mogelijkheid om hun kamer op slot te doen. Wat ze appreciëren zijn de gescheiden douches, toiletten en lavabo's. In de gang van en naar hun kamer of sanitair komen ze geen mannen tegen. Dit is iets waar families die wel in de gewone blokken wonen ervaren.

Ondanks de gemaakte regels is het moeilijk om de mannen volledig af te scheiden van de vrouwen. Het is echt een must dat dit gecontroleerd wordt door de nodige instanties. De vrouwen voelen zich ook veiliger als ze zien dat er personeel rondloopt om controle uit te voeren. Sommige vrouwen met verschillende culturen nodigen mannen uit en hebben hier veel contacten mee, anderen hebben hier schrik van en ervaren geluidsoverlast.

Vervolgens zijn er echt te weinig activiteiten die worden georganiseerd waar enkel vrouwen aanwezig kunnen zijn.

5. Kritische reflectie

Als maatschappelijk assistent is het belangrijk om kritisch te kunnen reflecteren. In dit deel specifiek over mijn doorlopen proces, mijn eindwerk en mijn denken en handelen.

.5.1 Mijn doorlopen proces

Ik ben zeer enthousiast begonnen aan mijn stage binnen Fedasil Sint-Truiden. Dit was echt een stageplaats waar ik ervaring op wou doen. Doorheen mijn stage heb ik ervaren dat het personeel en specifiek de sociale dienst echt zorg dragen voor hun stagiaire. Er wordt gekeken naar het welzijn en draagkracht/draaglast van de stagiaire. Het team is open en ik voelde mij meteen op mijn gemak om open met hen te communiceren.

Voor mijn eindwerk binnen deze organisatie heb ik de focus gelegd op volwassen alleenstaande vrouwen. Ik heb hiervoor gekozen omdat er een hoge aanwezigheid mannen is binnen het opvangcentrum en omdat Fedasil Sint-Truiden een vrouwenblok heeft ingericht. Hierdoor is de vraag of dit effectief helpt naar het vergroten van het veiligheidsgevoel van deze vrouwen en of er nog duidelijke acties te ondernemen zijn.

Het is niet evident om een vertrouwensrelatie op te bouwen met de vrouwen uit het centrum. Heel vaak is er een taalbarrière. Om dit te verhelpen wordt er regelmatig een non-officiële of een officiële tolk gevraagd. Regelmatig is dit iemand van het mannelijke geslacht. Hierdoor vrees ik dat een deel van de informatie of communicatie deels verkeert wordt overgebracht en bovendien zullen sommige vrouwen niet helemaal eerlijk durven te antwoorden over een aantal zaken.

Een voorbeeld hiervan is onder andere mijn praktijkgedeelte. Ik vrees ervoor dat de tien vrouwen niet over alles eerlijk zijn geweest. Omwille van de taalbarrière heb ik gekozen om mijn laptop te gebruiken en geen tolk. Na meerdere keren te hebben vermeld dat de antwoorden anoniem zouden blijven is het moeilijk voor de vrouwen om zo eerlijk mogelijk te antwoorden. Er is denk ik toch een bepaalde schrik dat hun antwoorden een invloed hebben op eventueel hun verblijf in het centrum, België of hun procedure hieromtrent.

Een eventueel voordeel van mijn onderzoek had kunnen zijn dat ik ook de families geïnterviewd had. Deze verblijven wel in dezelfde blok als de alleenstaande mannen en kunnen ook onveiligheidsgevoelens ervaren. Bijvoorbeeld uit eigen observatie weet ik dat de vrouwen en kinderen zich soms achtervolgd voelen van en naar het sanitair. De mannen van deze gezinnen voelen zich zeer verantwoordelijk en proberen zo goed mogelijk alles in het oog te houden zodat hun vrouw en kinderen veilig blijven.

Ik vond het belangrijk om het interview af te leggen in de vertrouwde omgeving van de vrouwen. Dit gebeurde op hun kamer wanneer ze alleen waren of in een bureau.

Tijdens mijn literatuurstudie en het maken van mijn onderzoek heb ik verschillende keren gedacht aan gendergevoeligheid en vooroordelen. Ik maak mijn eindwerk over vrouwen maar is het niet zo dat alleenstaande vrouwen of vrouwen met kinderen regelmatig voorrang krijgen binnen bepaalde noodopvangen of andere initiatieven?

Worden vrouwen niet altijd als het zwakkere geslacht behandeld en hebben ze hierdoor niet meer kans op hulp dan mannen? Worden mannen niet vaker gediscrimineerd omdat zij toch sterk zijn en een extra nacht op straat zullen overleven en een vrouw niet?

De bewoonsters tijdens mijn steekproef of elk ander bewoonster die ik zag binnen mijn stage heb ik nooit benaderd als het zwakke geslacht. Ik vind ook niet dat men dit zo moet doen. Het zijn net zeer sterke vrouwen zowel mentaal als fysiek.

Het is wel zo dat men rekening moet houden met hun situatie en dat men in een professionele relatie met hen aandacht moet blijven besteden aan hun fysieke kwetsbaarheid.

Doordat ze minder sterk zijn om zich te verdedigen zoals mannen dit kunnen. In hun culturen worden veel vrouwen onderdrukt waardoor de mannen zich nog steeds in een machtspositie voelen.

Een voorbeeld hiervan is dat het opvangcentrum zowel de integratie als de emancipatie van vrouwen probeert te stimuleren. veel vrouwelijke asielzoekster krijgen de mogelijkheid om tijdens hun asielprocedure naar de school te gaan, te gaan werken en hun mening vrij te uiten. In relatie met hun partner kan de man moeilijk de vrouw als gelijke aanvaarden en kan ze nog steeds onderdrukt worden.

.5.2 Mijn eindwerk

Ik ben op zoek gegaan naar literatuur over asiel in Europa, asiel en migratie, procedures en verslagen en cijfers over mannelijke en vrouwelijke asielzoekers. Ik vond het belangrijk om eerst kennis te hebben over de procedure die een asielzoekers moet doorstaan eer ze al dan niet erkend kunnen worden. Vervolgens vond ik het noodzakelijk om verslagen te lezen over de vrouwenraad en andere organisaties die veel aandacht besteden aan humanitaire omstandigheden. Welke weg leggen vluchtelingen af en om welke redenen? Er bestaat veel literatuur over vluchtelingen en asiel en migratie maar het was voor mij belangrijk om mijn doelgroep te specificeren en mijn literatuur af te bakenen.

Ik heb voor mezelf proberen te schetsen wat een organisatie als Fedasil als taak heeft tegenover asielzoekers en wat ze voor hun kunnen betekenen. Dankzij mijn stage kon ik duidelijk merken wat een sociaal assistente op de sociale dienst doet en hoe andere diensten de bewoners kunnen ondersteunen.

In het algemeen ben ik tevreden met mijn gebruikte onderzoeksmethode en resultaten. Ik weet nu wat Fedasil Sint-Truiden al goed heeft gedaan voor de doelgroep en wat ze eventueel best aanpassen. Bijvoorbeeld hygiëne van het sanitair, betere maaltijden, aanwezigheid van vrouwen in het restaurant kunnen beter en meer activiteiten die enkel voor vrouwen bestemd zijn zonder dat de mannen dit kunnen zien.

.5.3 Mijn denken en handelen

Tijdens mijn stage en eindwerk ben ik echt gegroeid als maatschappelijk assistent. Ik keek echt uit naar mijn stage binnen Fedasil. Ik ben geïnteresseerd in de doelgroep vluchtelingen en asielzoekers. Voor ik mijn stage kon aanvangen ben ik ervaring gaan opdoen in een vluchtelingenkamp in Calais. Ik wou inzien en proberen te begrijpen wat deze mensen moeten doorstaan. Ik wou mij echt verdiepen in deze doelgroep en de procedures die ermee gepaard gaan. Dit heb ik dan ook gedaan dankzij de hogeschool en Fedasil Sint-Truiden die mij als stagiaire hebben willen aannemen en mij de kans hebben gegeven om zoveel bij te leren.

Ik probeerde voor elke bewoner met zijn of haar dossier evenveel moeite te doen. Dit is niet gemakkelijk omwille van het grote aantal dossiers. Het is ook zo dat men met bepaalde bewoners een betere klik heeft dan met iemand anders. Ik ben mij hiervan bewust geworden op het moment dat ik zelfstandig dossiers mocht behandelen. In het begin was ik te zorgend en wou ik alles doen wat de bewoners mij vroegen. Na meer ervaring op te doen heb ik ingezien dat ik mijn taken moet doen maar dat ik als het onnodig is bepaalde aanvragen niet zomaar kan beantwoorden. Ik vind het dan wel belangrijk om mijn cliënten gerust te stellen en te laten zien dat ze altijd welkom zijn en dat ik aan hun situatie denk.

Ik vond elke situatie die zich voordeed binnen mijn stage zeer interessant en wou zoveel mogelijk bij leren, reflecteren en bepaalde dingen anders aanpakken. Bepaalde gedragingen, oplossingen inzien en overleggen met collega's waren mijn dagelijkse leerervaringen.

Ik stond zoveel mogelijk open voor feedback en vond het interessant om tips te vragen aan collega's ongeacht de dienst waar ze zich bevonden.

Soms moest ik aangeven wanneer het werk mij teveel werd. Ik legde de lat zeer hoog en had de neiging om zo veel mogelijk op mij te nemen. Omdat mijn contact met collega's zo goed was kon ik na enige tijd mijn grenzen beter aangeven. Ik moest mijn algemene welzijn in het oog blijven houden en over moeilijke gebeurtenissen spreken. Dit kon ik redelijk vlot dankzij mijn tweedejaarsstage ervaring. Hierin ben ik dus enkel en alleen maar gegroeid.

Ik heb veel bijgeleerd door bewust om te gaan met mijn draagkracht en draaglast en de feedback die ik hierop kreeg van mijn stagementor en andere collega's. Ik neem al mijn ervaringen en leermomenten mee naar de toekomst toe.

Bibliografie

- Amnesty International. (1948, december). *Rechten van de mens*. Opgehaald van Universele verklaring van de rechten van de mens: <https://www.aivl.be/subthema/universele-verklaring-van-de-rechten-van-de-mens-eenvoudige-versie/841>
- Beweging.net. (2015). *Beweging.net Humanitaire vluchtelingencrisis2015*. Opgehaald van Nood aan een menswaardige aanpak: www.beweging.net
- Dormal, A. (2016, maart). *Ervaringen bij deelgenomen activiteiten*. Fedasil Sint-Truiden.
- Dormal, A. (2016, maart). *Zelfuitgevoerde kamercontroles*. Fedasil Sint-Truiden.
- Encyclo. (sd). *Nederlandse Encyclopedie*. Opgehaald van Encyclo: <http://www.encyclo.nl/begrip/WELBEVINDEN>
- Fedasil. (2016). *Fedasil.be*. Opgehaald van Fedasil: <http://fedasil.be/nl/inhoud/asiel-belgie>
- GAMS. (2015). Vrouwen, besneden en op de vlucht. In Gams, *Ideeën voor een therapeutische begeleiding* (p. 176). Brussel: Gams België.
- Grafiek 1: Overgenomen uit : Parlement, E. (sd). *Europarl*. Opgehaald van [europarl.europa](http://www.europarl.europa.eu/news/nl/news-room/infographics): <http://www.europarl.europa.eu/news/nl/news-room/infographics>
- Grondwet, B. (sd). Artikel 23 van de Grondwet.
- Honeyball, M. (10 februari 2016). *Zittingsdocument; De situatie van vrouwelijke vluchtelingen en asielzoekers in de EU*. Nederland: Europees Parlement; Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid.
- International, A. (sd). *Vrouwen op de vlucht naar Europa, slachtoffer van seksueel geweld en uitbuiting*.
- Kind en Gezin. (2015). *Kind en Gezin*. Opgehaald van Basisbehoeftes: <http://www.kindengezin.be/ontwikkeling/sociaal-emotioneel/basisbehoeftes/>
- MI, V. n. (2016, maart). *Kruispunt MI*. Opgehaald van www.kruispuntmi.be/vreemdelingenrecht/wegwijs.aspx?id=263.
- Myria. (2015). *www.myria.be*. Opgehaald van Myria, Migratie in cijfers en in rechten 2015: www.myria.be/nl/publicaties/migratie-in-cijfers-en-in-rechten-2015
- Nederlandstalige vrouwenraad. (juni 2010). *Vrouwen en collectieve opvang bij asiel en migratie*. Brussel: Nederlandstalige vrouwenraad .
- Parlement, E. (2015). Opgehaald van [europarl.europa.eu](http://www.europarl.europa.eu): <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+REPORT+A8-2016-0024+0+DOC+XML+V0//NL>
- Parliament, E. (2016). *Situation of women refugees and asylum seekers in the EU*.
- Sint-Truiden, N. H. (2016). Gevolgen verblijf in asielcentrum.
- Staatlozen, G. i.-G. (2016, maart). *Commissariaat – Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen*. Opgehaald van www.cgvs.be/nl.
- U N H C R. (2014). *UNHCR.org*. Opgehaald van UNHCR Global Trends. Forced Displacement in 2014: <http://www.unhcr.org/556725e69.html>

- UNHCR. (sd). *UNHCR*. Opgehaald van Women and girls at risk: <http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/home/opendocPDFViewer.html?docid=3d464e842&query=Needs%20of%20woman%20refugee>
- Vrouw en Maatschappij. (2015). *Inhoudelijk dossier Witte Lintjes 2015*. Opgehaald van Geweld tegen vrouwelijke vluchtelingen en asielzoekers: http://www.google.be/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0ahUKEwj25YGI9YjLAhWBXRQKHfuDDKkQFggsMAA&url=http%3A%2F%2Ftielt.cdenv.be%2Fsystem%2Ffiles%2Fdocuments%2FInhoudelijk%2520dossier%2520Witte%2520Lintjes%25202015_0.pdf%3Fdownload%3D1&usg=AFQjC
- Vrouwenraad. (2014, november). *Vrouwenraad*. Opgehaald van Vrouwen ontmoeten vrouwen : <http://www.vrouwenraad.be/file?fle=17159&ssn=>
- Vrouwenraad. (sd). *Vrouwenraad*. Opgehaald van Vrouwen en collectieve opvang bij asiel en migratie: <http://www.vrouwenraad.be/file?fle=17161&ssn=>
- Vrouwenraad, D. (1997). *Asielprocedure vanuit genderperspectief*. .
- Womensrefugeecommission. (2016, maart). *womensrefugeecommission.org*. Opgehaald van refugee women in Germany and Sweden: <https://www.womensrefugeecommission.org/images/zdocs/Refugee-Women-in-Germany-and-Sweden.pdf>

Bijlagen

Bijlage 1: Topiclijst + link met bouwplan

Bijlage 2: interviewschema met vragenprotocol

Bijlage 3: Interviews

Bouwplan + topic lijst
<p>Probleemstelling Een tekort aan veiligheid bij alleenstaande volwassen vrouwen.</p> <p>Onderzoeksvraag</p> <ul style="list-style-type: none">• Hoe kan het centrum beter tegemoet komen aan de noden inzake het creëren van een veiliger klimaat voor alleenstaande volwassen vrouwen?
<p>Maatschappelijke context</p> <p>Context problematiek</p> <ul style="list-style-type: none">• Grote (onverwachte?) toestroom van vluchtelingen die de samenleving/opvangcentra moet opvangen.• Opvangcentra die nog niet volledig op de specifieke behoeften en noden van volwassen alleenstaande vrouwen is afgestemd.• Wat doet het opvangcentrum Sint-Truiden om tegemoet te komen aan de noden van die vrouwen? <p>Maatschappelijke relevantie</p> <ul style="list-style-type: none">• Europees asielbeleid• Waar hebben vrouwen recht op en verkrijgen ze dit ook? <p>Asielprocedure</p> <ul style="list-style-type: none">• Gemiddelde verblijfsduur Hoelang verblijven de vluchtelingen gemiddeld in een opvangcentrum gezien de crisis?• Algemene begeleiding van vrouwelijke asielzoekers?<ul style="list-style-type: none">➤ Welke informatie wordt er meegedeeld?➤ Hoe pakt het opvangcentrum de begeleiding aan van alleenstaande volwassen vrouwen?➤ Welke maatregelen neemt het opvangcentrum?• Juridische bijstand asielzoekers?<ul style="list-style-type: none">➤ Hulp bij gendergevoelige asielprocedure? <p>Concrete aandachtspunten voor adequate opvang het asielcentra</p> <ul style="list-style-type: none">• Huisvesting asielzoekers?<ul style="list-style-type: none">➤ Verblijfsaccommodatie?<ul style="list-style-type: none">- Waar verblijven alleenstaande vrouwen?- Is het voldoende om aan hun behoeften te voldoen?➤ Problemen verblijfsaccommodatie?<ul style="list-style-type: none">- Is er voldoende privacy voor de alleenstaande volwassen vrouwen?- Hoe zorgen ze voor het veiligheidsgevoel van de voor vrouwen?- Is er voldoende autonomie voor de bewoonsters?• Dagbesteding asielzoekers?<ul style="list-style-type: none">➤ Aanbod aan opleidingen?

- Aanbod aan vrijetijdsactiviteiten?
- Probleem van verveling?

- **Medische hulp asielzoekers?**

- Kan de medische hulp door vrouwelijke zorgverleners verleend worden?
- Worden er voor de vrouwen drempels ervaren?

Bijlage 2 – interviewschema met vragenprotocol

Laat ik mij eerst even voorstellen. Ik ben derdejaarsstudent sociaal werk aan de hogeschool PXL te Hasselt. Ik wil graag een onderzoek doen betreffende de noden van alleenstaande vrouwen binnen het opvangcentrum Fedasil Sint-Truiden nader bekeken, het vergroten van het veiligheidsgevoel. Dit in het kader van mijn opleiding als maatschappelijk assistent. Ik ga dit onderzoeken aan de hand van diepte-interviews met alleenstaande volwassenen vrouwen die verblijven in het opvangcentrum Fedasil te Sint-Truiden.

Na het diepte interview zal het gesprek uitgetypt worden om te analyseren. Uiteraard zullen de gegevens vertrouwelijk worden behandeld en zal niemand kunnen achterhalen wie precies wat heeft gezegd. Elk diepte-interview dat ik afneem zal ongeveer een halfuur tot vijfenveertig minuten duren.

Kern : vragenlijst

Welke nationaliteit hebt U? Welke leeftijd hebt U?

Hoelang verblijft U in het opvangcentrum in Sint-Truiden?

Hoe beleeft U het opvangcentrum?

Voelt U zich hier thuis?

Waar hebt U het moeilijk mee?

Hoe voelt U zich in het opvangcentrum? Duid aan op de balkjes op een schaal van 1 tot 10 als 1 zeer slecht is en 10 uitstekend is.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Wat zou er moeten veranderen om van dat getal een hoger getal te maken?

Hygiëne:

Hoe komt het dat U kiest voor dit getal? Is dit door:

- Eigen kracht
- Door wat het opvangcentrum al reeds aangeboden heeft
- Door mensen uit uw omgeving
- Andere

Verblijfsaccommodatie

Slaapt U alleen op een kamer?

Mocht U zelf kiezen met wie U de kamer deelt?

Zo neen, met hoeveel?

Met vrouwen van welke afkomst?

Speelt de taal een rol om een kamer te delen?

Hoe ervaart U dit?

Hoe tevreden bent U over de kamer? Van 1 tot 10

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Problemen verblijfsaccommodatie

Bent U tevreden over uw kamer?

Ja:

Neen:

Kunt U 's nacht goed slapen?

Ervaart u veel nachtlawaai?

Vindt U dat er voldoende privacy is binnen het opvangcentrum? Zo nee: Welke noden hebt U?

Vindt U dat er voldoende privacy is binnen uw kamer? Zo nee: Welke noden hebt u ?

De wasgelegenheden, hoe verlopen die voor:

- De WC:
- De Douche:

Wat denkt U te missen tijdens de momenten in de kamer en bij gebruik van sanitair?

Verbeteringen?

Waar hebt U nood aan verbetering? Wat zou beter kunnen en waarom?

De Kamer?

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Sanitair (WC, lavabo's, douches,..) ,

- WC 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
- Lavabo's 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
- Douches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Maaltijden

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Veiligheid:

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Begeleiding:

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Veiligheid (voor vrouwen)?

Zijn er speciale regelingen voor vrouwen?

Merkt U spanningen tussen mannen en vrouwen?

Welk gevoel heeft U bij aanwezigheid van de mannen in het opvangcentrum?

Welk gevoel ervaart U bij grote aanwezigheid van mannen binnen de vrouwenblok?

Hebben er al conflicten plaatsgevonden door een gevoel van onveiligheid binnen het centrum?

Hebben er al conflicten plaatsgevonden door een gevoel van onveiligheid buiten het centrum?

Tevredenheid

Bent U tevreden over het centrum personeel?

Ja, omdat:

Neen, omdat:

Bent U tevreden over de begeleiding van de sociale dienst?

Waar bent U tevreden over?

Waar bent U niet tevreden over?

Wat mist U nog?

Samenleven van verschillende culturen binnen het centrum

- Hoe verlopen de contacten tussen U en de verschillende bewoners?

Hebt U veel steun aan contacten onderling?

Hebt U vrienden/vriendinnen kunnen maken?

- Merkt U problemen op tussen de contacten?
Zijn er veel onderlinge spanningen?
Heeft er al geweld plaatsgevonden?
Hoe pakken jullie dit als vrouw aan?
- Merkt U moeilijkheden op bij de omgang tussen U en nieuwkomers?
- Hoe vangt U de nieuwkomers op?

Dagbesteding ?

Wat is het aanbod aan vrijetijdsactiviteiten?

Wat is er echt goed, waar hebt U veel aan?

Kunt U zichzelf vinden in de activiteiten die aangeboden worden?

Welke activiteit mist U binnen het opvangcentrum?

Is er voldoende aanbod aan activiteiten?

Is er voldoende aanbod aan tewerkstelling binnen het centrum?

Bijdragen tot groter veiligheidsgevoel

Op welke manier kan het personeel bijdragen tot een groter veiligheidsgevoel?

Meer controle 's nachts door de gangen:

Meer controle overdag door de gangen:

Kamers meer controleren:

Meer sancties opleggen bij het niet naleven van het reglement:

Regelmatiger een praatgroep organiseren:

Een vertrouwenspersoon aanstellen:

Vaker een vertrouwenspersoon aanwezig zien:

Controle tijdens sanitair gebruik:

Andere:

Wat zou U nodig hebben om uw verblijf aangenamer te maken?

Slot

Nu we aan het einde zijn gekomen van het diepte-interview, vind ik het belangrijk om te weten of U nog eventuele aanvullingen hebt met betrekking tot het onderzoek.

- Hebt U nog vragen?
- Is er een bepaald onderwerp waar U nog graag iets over zou willen vertellen?
- Is er iets wat U wilt vertellen over bepaalde gebeurtenissen binnen het opvangcentrum die relevant zijn voor het onderzoek?
- Hebt U nog bepaalde aanvullende informatie voor ons onderzoek?

Ik wil U van harte bedanken voor uw tijd en moeite om deel te nemen aan mijn onderzoek.

Bijlage 3 – Interviews

Interview 1

Ik ben van Somalië en mijn leeftijd is 26 jaar. Ik verblijf al 10 maanden en 10 dagen in het centrum. Het centrum is hier redelijk goed ik begin mij hier beetje thuis te voelen. Ik heb het niet echt moeilijk in het centrum maar ik weet dat het voor veel mensen wel zeer moeilijk is.

Hoe voelt u zich in het opvangcentrum? Duid aan op de balkjes op een schaal van 1 tot 10 als 1 zeer slecht is en 10 uitstekend is.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Hoe komt het dat U kiest voor dit getal?

Het centrum is goed, ik vind mijn kamer goed, ik heb drie Somalische vrouwen in mijn kamer dus ik vind het goed.

Verblijfsaccommodatie

Ik slaap met drie Somalische vrouwen in de kamer. Ik mocht zelf niet kiezen met wie ik slaap op de kamer. Maar ik vind dit normaal. Wij respecteren elkaar .

Speelt de taal een rol om een kamer te delen?

Ik voel me echt op mijn gemak omdat ze mijn taal spreken. Ik respecteer anderen en als zij mij ook respecteren is dat goed. Soms is het fijn om met iemand te praten maar een kamer alleen zou beter zijn.

Hoe tevreden bent U over de kamer? Van 1 tot 10

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Problemen verblijfsaccommodatie

Ik ben tevreden over de kamer. 's Nachts kan ik goed slapen. Het nachtlawaai stopt meestal rond 23 uur. Ik heb weinig privacy, een kamer alleen zou fijner zijn. Wij, Somalische vrouwen, komen veel met elkaar op de kamer en soms is er te veel lawaai en weinig rust. Ik heb nood aan een eigen rustige plek.

Het sanitair wordt 's morgens gekuist en dan is het proper maar rond 13 uur is het al terug vuil. De geur is niet fris en er is overal papier op de grond, de WC wordt niet goed opgekuist. De Douches zijn in orde. Ik zou graag hebben dat er 's morgens één vrouw 's kuist en één persoon in de namiddag komt kuisen. Het zou fijn zijn moest er gewerkt worden aan de verschillende vaak voorkomende onaangename geuren.

Verbeteringen

Waar hebt U nood aan verbetering? Wat zou beter kunnen en waarom?

De Kamer

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Sanitair (WC, lavabo's, douches,..)

- WC 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

- Lavabo's 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

- Douches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Maaltijden

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Veiligheid

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Begeleiding

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Veiligheid (voor vrouwen)?

Ik merk niet dat er spanningen zijn tussen mannen en vrouwen binnen het centrum. Ik voel mij ongemakkelijk bij aanwezigheid van mannen in het opvangcentrum. Soms heb ik schrik. Als er veel mannen aanwezig zijn in de vrouwenblok probeer ik mij afstandelijk te houden.

Tevredenheid

Ik ben tevreden over het centrum personeel en over mijn sociaal assistent. Ze helpt mij met mijn vragen. Ik klop op de deur en als ze mij kan helpen dan doet ze dit. Als het niet dringend is dan kan ga ik er een andere dag naartoe. Dus qua begeleiding mis ik niets.

Samenleven van verschillende culturen binnen het centrum

Hoe verlopen de contacten tussen U en de verschillende bewoners?

Ik heb vooral steun aan de vrouwen uit mijn kamer. Ondanks de verschillende culturen heb ik verschillende vriendinnen kunnen maken. Onderling zijn er niet zo veel spanningen. Ik hou van vrede. Als er enige problemen zijn tussen de vrouwen ga ik aan beide vrouwen vragen wat het probleem is. Ik ben meestal een kalm iemand. Als er nieuwe vrouwen zijn in de vrouwenblok help ik graag mee. Als ze het nodig hebben geef ik graag informatie over wat waar te vinden is.

Dagbesteding

Activiteiten zoals op de Vrouwenweek moeten veel vaker gebeuren. Ik vind alles waar ik iets mee kan leren plezant. Ik sport heel graag dus hierrond mogen meer activiteiten aanwezig zijn binnen het centrum.

Er is te weinig tewerkstelling binnen het centrum. Veel mensen willen werken om een centje bij te verdienen maar omdat wij bij zoveel zijn is het moeilijk om meer te werken. Dit zou meer mogen zijn.

Bijdragen tot groter veiligheidsgevoel

Op welke manier kan het personeel bijdragen tot een groter veiligheidsgevoel?

Meer controle 's nachts door de gangen: ja zeker ook in de nacht

Meer controle overdag door de gangen: ja

Kamers meer controleren: ja

Meer sancties opleggen bij het niet naleven van het reglement: neen ik denk dat dit niet zal helpen.

Regelmatiger een praatgroep organiseren: Dit zou ik zeer graag willen

Een vertrouwenspersoon aanstellen: ja dit heb ik en dit vind ik noodzakelijk.

Vaker een vertrouwenspersoon aanwezig zien: ja

Controle tijdens sanitair gebruik: ja dat vind ik belangrijk.

Andere:

Wat zou U nodig hebben om uw verblijf aangenamer te maken?

Elke week minstens 1 keer samen koken wat onze cultuur kookt.

Interview 2

Ik ben van Somalië en ik ben 25jaar. Ik verblijf 6 maanden in het centrum. Het centrum is tijdelijk goed maar enkel als tussenoplossing. Het is moeilijk om te wachten op mijn procedure, het eten is niet zo goed en bovendien ben ik allergisch.

Hoe voelt U zich in het opvangcentrum? Duid aan op de balkjes op een schaal van 1 tot 10 als 1 zeer slecht is en 10 uitstekend is.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Ik geef een acht op tien omdat mijn periode binnen het centrum draaglijker wordt door aanwezige personen.

Verblijsaccommodatie

Ik deel een kamer met een andere vrouw van Benin. Ik mocht zelf niet kiezen welke kamer en met wie ik de kamer wou delen.

Speelt de taal een rol om een kamer te delen?

Zij spreekt Frans en een beetje Engels. Met mij spreekt zij Engels. Maar ze is een goede vrouw. Ik ben het probleem, ik mis mijn familie en kan niet goed slapen.

Hoe tevreden bent U over de kamer? Van 1 tot 10

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Problemen verblijfsaccommodatie

Ik ben tevreden over mijn kamer. Ik kan 's nachts niet goed slapen omdat ik problemen heb. Ik mis mijn familie. Er is veel nachtlawaai maar tegen 23 uur is dit meestal gedaan. Hierna blijf ik soms nog wakker. Ik ben blij dat er rond 20uur geen mannen meer toegelaten zijn in de vrouwenblok. Ik vind het niet erg om een kamer te delen maar ik heb toch nood aan een plek waar ik op adem kan komen.

Het sanitair en de douche zijn voor mij goed in orde. Ik zou enkel meer sanitair plaatsen omdat wij met veel vrouwen zijn.

Verbeteringen?

Waar hebt U nood aan verbetering? Wat zou beter kunnen en waarom?

De Kamer

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Sanitair (WC, lavabo's, douches,...)

- WC 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

- Lavabo's 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

- Douches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Maaltijden

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Veiligheid

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Begeleiding

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Veiligheid (voor vrouwen)?

Ik heb niet veel spanningen gemerkt tussen mannen en vrouwen. Bij grote aanwezigheid van mannen voel ik mij ongemakkelijk maar ik heb geen schrik. Als er mannen aanwezig zijn in de vrouwenblok maakt mij dit niet uit.

Tevredenheid

Ik ben tevreden over al het personeel van het centrum. Ik heb een goede assistent. Ik kan bij hem voor alles terecht. Ik kan hem alles vragen en hij helpt mij zo goed mogelijk.

Samenleven van verschillende culturen binnen het centrum

Ik heb een goed contact met alle vrouwen, ik kan zeggen dat het allemaal vriendinnen zijn. Wij groeten elkaar als wij elkaar tegenkomen. Soms zijn er spanningen onderling en wordt er geschreeuwd maar daar blijft het bij. Een goede discussie en dan is het gedaan. Elk nieuwkomer is altijd welkom, wij praten met hen en leren elkaar kennen.

Dagbesteding

Er is soms aanbod aan activiteiten maar dit zou meer moeten zijn. Bijvoorbeeld twee tot drie keer per maand. De vrouwenweek was echt plezant. Ik zou graag meer willen sporten, fietsen en meer films willen zien.

Bijdragen tot groter veiligheidsgevoel

Op welke manier kan het personeel bijdragen tot een groter veiligheidsgevoel?

Meer controle 's nachts door de gangen: ja, zeker in de nacht

Meer controle overdag door de gangen: ja

Kamers meer controleren: ja

Meer sancties opleggen bij het niet naleven van het reglement: neen, voor mij maakt dat niet uit. Ik doe wat mij gevraagd wordt dus ik heb er geen problemen mee. Maar anderen die het reglement niet naleven moeten wel waarschuwingen krijgen.

Regelmatiger een praatgroep organiseren: Dit zou ik zeer graag willen

Een vertrouwenspersoon aanstellen: ja

Vaker een vertrouwenspersoon aanwezig zien: ja misschien 4 dagen per week.

Controle tijdens sanitair gebruik: ja, ik hou van properheid. Iedereen is verschillend en dus zijn sommigen proper en anderen niet. Iemand zou dit in het oog moeten houden.

Interview 3

Ik ben van Somalië. Ik ben van 1967 en dus 49 jaar. Ik verblijf 9 maanden in dit centrum. Ik maak mij zeer veel zorgen om mijn familie. Ik heb het moeilijk om hier alleen te verblijven. Ik wil graag naar het centrum in Kortrijk want daar verblijft mijn broer. Maar ik ben een sterke vrouw en probeer mij hier bij neer te leggen. Ik blijf toch hopen dat ik naar Kortrijk kan gaan.

Hoe voelt U zich in het opvangcentrum? Duid aan op de balkjes op een schaal van 1 tot 10 als 1 zeer slecht is en 10 uitstekend is.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Verblijsaccommodatie

Ik slaap alleen op een kamer. Voor mij speelt de taal geen rol om de kamer te delen. Iedereen is welkom, eender welke nationaliteit.

Hoe tevreden bent U over de kamer? Van 1 tot 10

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Problemen verblijsaccommodatie

Ik ben zeer tevreden over de kamer. Ik kan 's nachts niet goed slapen omdat ik mij veel zorgen maak. Ook al zou er iemand op mijn kamer komen slapen met wie ik kan praten gaat dit mijn zorgen niet weg nemen.

Er is weinig tot geen nachtlawaai. Ik vind dat er in het centrum weinig privacy is. Enkel in de vrouwenblok en op mijn kamer ervaar ik rust en privacy. Ik ben blij te verblijven op een kamer alleen maar ik zit heel veel in met mijn familie.

De WC's heb ik zelf al een aantal keren gekuist. Ik ben daar tevreden mee. De hygiëne van de badkamers kuis ik ook. Ik ben er soms verantwoordelijke, ik doe dit goed en vind ze proper.

Verbeteringen?

De Kamer

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Sanitair (WC, lavabo's, douches,...) ,

- WC 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
- Lavabo's 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
- Douches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Maaltijden

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Veiligheid

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Begeleiding

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Veiligheid (voor vrouwen)?

Ik merk geen spanningen tussen de mannen en de vrouwen. Ik voel mij ook op mijn gemak, iedereen is oké hier. Soms zijn er mannen aanwezig in de vrouwenblok maar dit is voor mij geen probleem, ze komen vriendelijk groeten.

Tevredenheid

Ik ben wel tevreden over het personeel van het centrum. Ik word goed doorverwezen naar de verantwoordelijke diensten. Ze blijven vriendelijk en helpen mij.

Ik ben blij met mijn assistent en andere assistenten. Soms komen ze zelfs tot mijn kamer als er nieuws is. Als ik mijn assistente buiten zie dan maakt ze even tijd om naar mij te luisteren en als dit niet kan, dan kan dit later op haar bureau.

Ik heb niets extra nodig, ik wil gewoon zeer graag naar mijn broer toe.

Hebt u dit besproken met uw assistent?

Ja, ze zei: "wacht tot je een antwoord hebt van het Commissariaat en dan zullen wij u hiermee proberen te helpen".

Samenleven van verschillende culturen binnen het centrum

Ik heb contact met zowel mannelijke als vrouwelijke bewoners. Ik heb geen vriendinnen. Ik heb hier mentaal geen nood aan. Ik ben met andere dingen bezig in mijn hoofd. Als ik mij niet goed voel kan ik bij een andere vrouw terecht om er over te praten en om tijd samen door te brengen.

Dagbesteding ?

Ik heb geen nood aan activiteiten, ik kuis regelmatig mijn kamer of ik ga op zoek naar werk binnen het centrum. Als ik zin heb in een activiteit dan ga ik regelmatig lange wandelingen afleggen. Ik heb niets extra nodig.

Er is voldoende mogelijkheid tot tewerkstelling, als ik wil werken ga ik naar de balie om een afspraak te maken.

Bijdragen tot groter veiligheidsgevoel

Op welke manier kan het personeel bijdragen tot een groter veiligheidsgevoel?

Niets, het enige belangrijke is dat het centrum mij concreet helpt om mij naar mijn broer te brengen.

Interview 4

Ik kom uit Rwanda en ben 25 jaar. Ik verblijf 8 maanden in het centrum. Fedasil is anders maar beter dan mijn land maar het is niet genoeg. Er zijn veel culturen aanwezig en men moet zich aanpassen aan de omgeving en de mensen. Hygiëne is hier niet goed genoeg, het is iets heel moeilijk.

Ik voel mij hier helemaal niet thuis, want ik weet dat er een moment gaat komen dat ik moet verhuizen. Er is geen privacy en alles is hier gemeenschappelijk. Als ik wil slapen maar mijn kamergenoot nodigt andere vrouwen uit op de kamer heb ik geen andere keuze dan de situatie te aanvaarden. Als ik mijn positieve of negatieve beslissing krijg moet ik weer verhuizen.

Hoe voelt U zich in het opvangcentrum? Duid aan op de balkjes op een schaal van 1 tot 10 als 1 zeer slecht is en 10 uitstekend is.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

De Medical service moet echt verbeteren. Als je ziek bent moet je naar daar gaan om 9 uur. Maar soms word je om 10 uur ziek en dan kan je niet meer gaan tot de volgende ochtend. Als je geen afspraak hebt kan je geen dokter zien.

De permanentie moet beter in de nacht. Na 20 uur komen er nog mannen en maken er veel mensen lawaai. Ik vind dat de permanentie veel meer controle moet uitvoeren want ik zie ze weinig controle doen.

Ik ga overdag naar school en sta om 6 uur op om, om 7 uur te vertrekken. 's Avonds wil ik rond 22 uur gaan slapen. De andere vrouwen slapen overdag in het centrum waardoor ze 's avonds wakker zijn en lawaai maken.

De mensen die komen kuisen, kuisen soms niet grondig en dit wordt niet veel gecontroleerd. De WC en de douches zijn echt vuil.

Wat bedoel je met vuil?

Uitwerpselen op de muren en op de grond, urine op de grond,...

Dit komt ook door het verschil aan nationaliteiten, we zijn zeer verschillend.

Verblijfsaccommodatie

Wij slapen met 3 op de kamer. Ik vind dit heel erg dat ik mijn kamer en mijn kamergenoten niet zelf heb kunnen kiezen maar wat kan ik doen? Ik moet dit aanvaarden. Ik probeer de bepaalde dingen te bespreken met mijn kamergenoten maar dit brengt geen veranderingen op dus ik maak mij hier niet meer mee in. De andere nationaliteiten die met mij de kamer delen zijn van Chinese afkomst en van Eritrea.

Speelt de taal een rol om een kamer te delen?

Ik vind dit zeer belangrijk. Ik leef met die mensen samen en ik wil communiceren. Stel u voor, zo lang samen leven en niks tegen elkaar kunnen zeggen, het is echt niet gemakkelijk. Echt niet gemakkelijk, mijn God!

Hoe tevreden bent U over de kamer? Van 1 tot 10

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Problemen verblijfsaccommodatie

Ik ben niet tevreden over mijn kamer. Er is weinig controle 's nachts, iedereen doet wat hij of zij wil. Ik vind dat die van de permanentie veel meer moeten optreden. Ik ben zeer moe. Mijn kamergenoten houden geen rekening met iemand anders. Ze zijn vriendelijk maar als ik slaap maken ze lawaai of nodigen ze mannen uit op onze kamer. Er is dus veel nachtlawaai.

Omdat ik hier verblijf kan ik niet vragen naar privacy. Ik vind dat er bijna geen regels zijn. De permanentie moet strenger optreden. In mijn internaat in Rwanda waren ze veel strenger. Als

mijn kamergenoten uit de kamer gaan geven ze soms de sleutel mee aan een andere vrouw en wanneer ik slaap zie ik plots een vreemde persoon die mijn kamer binnen komt. Het is niet gemakkelijk, mijn God, het is niet gemakkelijk!

Verbeteringen

De Kamer

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Sanitair (WC, lavabo's, douches,..) ,

- WC 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

- Lavabo's 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

- Douches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Maaltijden

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Veiligheid: als ik naar de WC ga om 2uur 's morgens zie ik plots mannen staan op de gang.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Begeleiding

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Veiligheid (voor vrouwen)?

Er is enkel de vrouwenblok, maar meer doen ze niet. Spanningen kunnen altijd en bij iedereen gebeuren. Het is niet gemakkelijk in het centrum. Ik ervaar ook spanningen in verband met mijn procedure. Daarom wil ik naar school gaan en Nederlands leren zodat ik niet te veel hoeft na te denken. Ik word er moe van maar het is de moeite en dit is goed voor mijn toekomst.

Bij grote aanwezigheid van mannen kan ik niets zeggen. De mannen kunnen mij zeggen: "wie denk je dat je bent?!" en hij kan me zelfs slaan. Het is toch ieder voor zich. Als ik een man zie sluit ik mijn deur. Ik voel mij min of meer veilig maar ik zou toch liever een sociaal huis hebben. (Sociaal huis betekent hier LOI).

Tevredenheid

Ik ben tevreden over het personeel uit het centrum maar niet over het feit dat andere vrouwen minder lang dan mij verblijven in het centrum en toch voor mij al weg zijn naar een sociaal huis. (LOI)

Samenleven van verschillende culturen binnen het centrum

Ik heb niet zo veel contacten binnen het centrum. Ik heb weinig tijd om met veel mensen te praten omdat ik van 's morgens tot 's avonds weg ben en hierna ga ik slapen. Ik ben een persoon die tolerant is en dus doe ik niet vaak moeilijk. Ik heb een beetje steun aan sommige vrouwen maar ik heb niet echt een vriendin binnen het centrum maar wel hier buiten. Mijn assistente kan ik ook vertrouwen.

Er zijn ongeveer één a twee keer per maand spanningen zonder geweld. Ik kom hier niet tussen als dit gebeurt. Ik blijf in mijn kamer en moei mij niet. Ik wil niet dat iemand mij een slag geeft. Het is niet mijn werk om er tussen te komen.

Als er nieuwkomers zijn groet ik hen. Ik kan niet iedereen opvangen en dus doe ik dit niet. De permanentie geeft de nieuwkomers een rondleiding en toont hen alles. Niemand van de gang heeft dit met mij gedaan. Ikzelf ben wel redelijk goed ontvangen geweest door de vrouwen in de vrouwenblok.

Dagbesteding

Er zijn activiteiten zoals: sport, muziek, computerlokaal,... maar ik doe daar weinig aan mee. Het zijn fijne activiteiten maar ik kies voor mijn educatie. Ik kom terug van school, ik wil eten

en slapen. Als het mogelijk is doe ik soms moeite om toch aan iets deel te nemen. Ik mis informaticacursussen en sportactiviteiten. Op zich zijn er verschillende activiteiten maar deze zouden op een meer regelmatigere basis moeten aangeboden worden.

Bijdragen tot groter veiligheidsgevoel

Op welke manier kan het personeel bijdragen tot een groter veiligheidsgevoel?

Meer controle 's nachts door de gangen: ja

Meer controle overdag door de gangen: ja maar, 's nachts is het precies wat gevaarlijker. 's Nachts is het echt wel nodig en super belangrijk.

Kamers meer controleren: Ja

Meer sancties opleggen bij het niet naleven van het reglement: meer sancties geven, want een papier met een reglement uithangen haalt niets uit.

Regelmatiger een praatgroep organiseren: Ja

Een vertrouwenspersoon aanstellen: Niet echt, ik vertrouw ook de assistent niet volle 100%

Vaker een vertrouwenspersoon aanwezig zien: Ja

Controle tijdens sanitair gebruik: Ja

Andere:

Wat zou U nodig hebben om uw verblijf aangenamer te maken?

De controle verhogen en de hygiëne verbeteren. Ik voel me echt onveilig tijdens de nacht.

Interview 5

Ik kom uit Congo. Ik ben 39 jaar. Ik verblijf al 17 maanden in het centrum. Ik vind het centrum middelmatig. Alles wat ik thuis zou kunnen krijgen krijg ik hier niet. Je hebt niet dezelfde vrijheid als thuis. Alles is goed hier maar wij Afrikanen eten anders en dit is echt aanpassen zoals bijvoorbeeld het brood.

Hoe voelt U zich in het opvangcentrum? Duid aan op de balkjes op een schaal van 1 tot 10 als 1 zeer slecht is en 10 uitstekend is.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Ze zouden minder brood moeten aanbieden. Het eten is goed, de slaapkamer is goed, alle materiaal is goed, de aangeboden kledij is goed, de activiteiten zijn goed. Dit komt door de goede begeleiding van de assistenten en dokters en de mensen uit mijn omgeving.

Verblijfsaccommodatie

Ik slaap met drie mensen op de kamer. De andere vrouwen komen uit Burundi en Rwanda. Ik vind de taal zeer belangrijk. Wij verstaan elkaar niet altijd, wij spreken soms niet zelfde taal maar wij gebruiken gebaren en symbolen om te communiceren. Het is zeer moeilijk voor mij want ik heb veel meegemaakt en ik ben getraumatiseerd. Dus om samen te leven met anderen op één dezelfde kamer is dit zwaar.

Hoe tevreden bent U over de kamer? Van 1 tot 10

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Problemen verblijfsaccommodatie

Mijn kamer is goed maar ik kan 's nachts niet goed slapen. Als ik medicatie neem dan draait mijn hoofd. Ik moet goed slapen zodat de medicatie werkt maar dit is niet het geval. Er is veel nachtlawaai. Vrouwen slaan fel met de deuren. In het centrum en in de gang is er veel lawaai maar in mijn kamer is er wat rust. Ik zou wel graag een TV willen hebben op mijn kamer. Zo kan ik het nieuws zien en mijn gedachten verzetten.

Het sanitair is goed, heel proper. 's Morgens en 's avonds wordt er gekuist. Zolang de vrouwen alles opruimen en kuisen is het goed. De douches zijn heel proper.

Verbeteringen

Waar hebt U nood aan verbetering? Wat zou beter kunnen en waarom?

De Kamer

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Sanitair (WC, lavabo's, douches,...) ,

- WC 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

- Lavabo's 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

- Douches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Maaltijden

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Veiligheid

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Begeleiding

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Veiligheid (voor vrouwen)

Ik voel mij veilig in het centrum. Ze doen veel activiteiten en er is onze aparte vrouwenblok.

Soms zijn er spanningen tussen de mannen en de vrouwen. De mannen komen binnen en buiten langs de 2 kanten van de vrouwenblok. Had ik hierop een cijfer moeten geven was het

een 6. Bij aanwezigheid van mannen in de vrouwenblok blijf ik op mijn kamer. De mannen komen niet binnen op mijn kamer maar ik heb schrik en voel me niet veilig.

Tevredenheid

Ik ben over het algemeen tevreden over de begeleiding die ik krijg. Zowel van het centrum personeel als van mijn assistent. Ik werd goed ontvangen, ze zijn geduldig, spreken mij moed in en ik kan ze vertrouwen.

Samenleven van verschillende culturen binnen het centrum

Het contact met andere bewoners verloopt moeilijk omwille van de taal. Desondanks is iedereen open en vriendelijk. We groeten elkaar, lachen en dansen samen. Als iemand van ons een negatieve beslissing krijgt troosten wij elkaar. Als er nieuwe vrouwen aankomen in het centrum wensen wij hun welkom en helpen elkaar. We leggen dingen uit die handig zouden kunnen zijn voor die persoon.

Dagbesteding

Er zijn enkele activiteiten zoals computerlessen, muziek, sport, rondleidingen,.

Als ik de kracht heb om hier naartoe te gaan en ik ben gemotiveerd wil ik zeker gaan. Ik zou graag meer activiteiten willen zoals de dans, breien en zwemmen.

Bijdragen tot groter veiligheidsgevoel

Op welke manier kan het personeel bijdragen tot een groter veiligheidsgevoel?

Meer controle 's nachts door de gangen: wat al aanwezig is, is goed.

Meer controle overdag door de gangen: ja maar het is verschillend. 's Nachts is het precies wat gevaarlijker dus is het echt wel nodig en zeer belangrijk.

Kamers meer controleren: ja

Meer sancties opleggen bij het niet naleven van het reglement: meer sancties geven

Regelmatiger een praatgroep organiseren: ja

Een vertrouwenspersoon aanstellen: assistent en dokter

Vaker een vertrouwenspersoon aanwezig zien: ja

Controle tijdens sanitair gebruik: ja

Wat zou U nodig hebben om uw verblijf aangenamer te maken?

Ons aanmoedigen en veel met ons komen praten. Het zou fijn zijn als jullie ons komen bezoeken tijdens activiteiten.

Interview 6

Ik kom uit Irak. Mijn leeftijd is 47 jaar. Ik ben al 8 maanden in het centrum en 8 maanden is heel lang. Het centrum vind ik middelmatig maar het is beter dan Irak. Ik heb het er moeilijk mee dat het zo slecht gaat in mijn land. Elke dag spookt dit door mijn hoofd.

Hoe voelt U zich in het opvangcentrum? Duid aan op de balkjes op een schaal van 1 tot 10 als 1 zeer slecht is en 10 uitstekend is.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Wat zou er moeten veranderen om van dat getal een hoger getal te maken?

Ik heb geen probleem met het centrum. Ik ben van kamer kunnen wisselen want ik heb last van migraine en ik zat in een andere kamer met Somalische vrouwen die veel praten. Nu kan ik rusten, eten en slapen.

Verblijfsaccommodatie

Nu slaap ik alleen op de kamer. Ik mocht niet kiezen met wie ik een kamer deelde. Ik ben naar mijn assistent gegaan om van kamer te kunnen wisselen.

Speelt de taal een rol om een kamer te delen?

Toen ik met de Somalische vrouwen op de kamer sliep konden wij niet met elkaar communiceren. Zij spreken Somalisch en ik Arabisch maar ik vond dit niet zo erg. Veel contact heb ik nog steeds niet. Ik heb me bekeerd van Moslim naar Christen. Veel vrouwen vragen mij waarom ik geen Hijab aan heb en in mijn land was dit ook al zo een groot probleem.

Hoe tevreden bent U over de kamer? Van 1 tot 10

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Problemen verblijfsaccommodatie

Nu ben ik wel tevreden over mijn kamer. Ik kan nu goed slapen. Er is nog veel nachtlawaai omwille van Somalische mannen en vrouwen. Nu heb ik voldoende privacy als ik op mijn kamer ben en tijdens het sanitair gebruik ook. Het sanitair is niet elke dag proper. Er is veel water op de grond. De douches zijn wel in orde.

Wat denkt U te missen tijdens de momenten in de kamer en bij gebruik van sanitair?

Ik heb mijn laptop, internet, gsm, muziek, misschien een TV. Ik sport graag, ik ga veel fietsen. Ik probeer te turnen en in mijn land ging ik voetballen. Ik hou daarvan.

Verbeteringen?

Waar hebt U nood aan verbetering? Wat zou beter kunnen en waarom?

De Kamer

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Sanitair (WC, lavabo's, douches,..)

- WC 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

- Lavabo's 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

- Douches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Maaltijden

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Veiligheid

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Begeleiding

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Veiligheid (voor vrouwen)?

Ik ervaar niet zo veel spanningen tussen de bewoners onderling of tussen mannen en vrouwen. Ik praat normaal tegen iedereen die tegen mij praat. Als er mannen aanwezig zijn in de vrouwenblok vind ik dat geen probleem. Het zijn Somalische mannen en die spreken enkel tegen de Somalische vrouwen. Ze gaan hun kamers in.

Tevredenheid

Ik ben tevreden over het centrum personeel en over mijn assistent. Ze helpen mij heel goed. Als mijn assistent er niet is ga ik naar een ander assistent en die helpt mij evenzeer.

Samenleven van verschillende culturen binnen het centrum

Ik praat met verschillende personen maar ik heb er niet veel steun aan. Als ik mij niet zo goed voel dan ga ik naar Min. Als ik ween of als ik twijfels heb kan ik naar haar. Ik heb vriendinnen kunnen maken, dit met sommige Afrikaanse vrouwen waar ik Frans mee spreek. Er zijn regelmatig spanningen onderling omdat wij allemaal andere culturen hebben maar er is nog geen fysiek geweld geweest. Nieuwkomers begroet ik en ik probeer er contact mee te zoeken door te glimlachen.

Dagbesteding

In het centrum is niet zo veel, ook door grote aanwezigheid van de mannen . Ik hou van sport dus ik probeer dit te gaan doen in of uit het centrum. De meeste Arabische vrouwen sporten niet graag, ze eten en slapen veel. Ik heb veel aan, bijvoorbeeld; de week van de vrouw: knutselen, dansen, muziek en sporten. De computerlessen vind ik ook leuk. De activiteit die ik mis binnen het centrum zijn gymlessen die enkel toegankelijk zijn voor vrouwen.

Bijdragen tot groter veiligheidsgevoel

Op welke manier kan het personeel bijdragen t en groter veiligheidsgevoel?

Meer controle 's nachts door de gangen: Ja

Meer controle overdag door de ot e

gangen: ja

Kamers meer controleren: Ja

Meer sancties opleggen bij het niet naleven van het reglement: Ja dat is goed.

Regelmatiger een praatgroep organiseren: Ja, want dit hebben wij niet vaak. Ik ben of in mijn kamer of buiten aan het fietsen. Voor de rest vraag ik hoe het gaat met de vrouwen en heb ik kleine gesprekken maar dat is het.

Een vertrouwenspersoon aanstellen: Ja, zoals Min want zij is super.

Vaker een vertrouwenspersoon aanwezig zien: Ja

Controle tijdens sanitair gebruik: Ja

Wat zou U nodig hebben om uw verblijf aangenamer te maken?

Niets, ik voel mij hier meer vrij dan in mijn eigen land.

Interview 7

Ik ben Congolees, 25 jaar. Ik ben 8 maanden hier. Ik voel mij hier helemaal niet thuis. Ik heb het moeilijk met mijn kamer. Als ik wil slapen wordt er veel lawaai gemaakt door mensen, het eten is niet goed, dus ik eet bijna niets.

Hoe voelt U zich in het opvangcentrum? Duid aan op de balkjes op een schaal van 1 tot 10 als 1 zeer slecht is en 10 uitstekend is.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Het eten moet echt veranderen, de hygiëne valt nog mee.

Verblijfsaccommodatie

Ik deel mijn kamer met drie personen. Dit heb ik zelf niet mogen kiezen. Ze zijn afkomstig van Somalië en Burundi.

De taal speelt een belangrijke rol, dit zorgt ervoor dat we gemakkelijker kunnen communiceren. Als er geen gezamenlijke taal is ontbreekt enige communicatie helemaal.

Hoe tevreden bent U over de kamer? Van 1 tot 10

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Problemen verblijfsaccommodatie

Bent U tevreden over uw kamer?

Ik ben wel tevreden over de kamer maar ik ben niet tevreden over het feit dat ik de enige ben die moet kuisen op de kamer. De rest wilt dit niet doen.

Weet jij hoe dit komt? Neen dit weet ik niet.

Hebt u hierover gepraat met deze vrouwen? Ja, maar ze antwoorden niet.

's Nachts kan ik min of meer slapen. Het nachtlawaai is ongeveer één week geleden geminderd. Ik zou heel graag alleen willen slapen op een kamer. Ik hou niet van lawaai. Ik zou graag alleen op een kamer zitten met eventueel muziek of een TV om mijn gedachten te kunnen verzetten. Het sanitair is proper maar de douches niet, ze zijn echt vuil.

Verbeteringen

De Kamer

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Sanitair (WC, lavabo's, douches,..)

- WC 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

- Lavabo's 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

- Douches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Maaltijden

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Veiligheid

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Begeleiding

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Veiligheid (voor vrouwen)?

Ik weet niet of er speciale regelingen zijn voor vrouwen. Ik merk niet echt spanningen tussen mannen en vrouwen. Met mij alleszins niet. Ik voel mij "ça va" bij aanwezigheid van de mannen in het opvangcentrum en in de vrouwenblok.

Tevredenheid

Het centrum personeel is oké, niet meer of niet minder. Ik ben niet zo tevreden over mijn assistent. Ik vraag steeds om onder begeleiding naar Brussel te gaan omdat ik niet ver kan stappen, ik ben ziek en deze begeleiding krijg ik niet.

Samenleven van verschillende culturen binnen het centrum

Ik krijg geen steun en heb hier geen vrienden of vriendinnen gemaakt. Nieuwkomers wens ik welkom maar ik praat er niet zoveel tegen.

Dagbesteding

Ik ga niet naar de aangeboden activiteiten, ik ben ziek en ik kan er moeilijk geraken.

Interview 8

Ik ben van Burundi en ik ben 64 jaar. Ik verblijf 6 maanden in het centrum. Het centrum is niet gemakkelijk, Mijn leven is heel hard veranderd. Mijn dagelijks leven ziet er nu heel anders uit.

Ik voel mij niet echt thuis. Een voorbeeld het eten.. Ik ben een volwassen vrouw en ik moet aanschuiven om eten te gaan halen. Het eten is niet zo lekker. En ook al was mijn eten vroeger niet van hoge kwaliteit ik kon klaar maken wat ik wou.

Het u nog voorbeelden?

Ja, maar ook al is dat zo moeten wij begrijpen dat het moeilijk is omdat wij leven met andere personen met andere nationaliteiten, talen, culturen. Wij moeten elkaar begrijpen. Ik praat traag en rustig en anderen praten luid en dan kijk ik naar de gezichtsuitdrukkingen en denk ik dat ze kwaad zijn. Ik heb een reden dat ik hier ben en als ik hier over nadenk moet ik dit en iedereen accepteren en verwelkomen.

De WCs, niet iedereen verzorgt dit goed. Ik zei tegen mijn kinderen wanneer ze jong waren dat ze toiletpapier moeten wisselen als ze zien dat het op geraakt.

Hoe voelt U zich in het opvangcentrum? Duid aan op de balkjes op een schaal van 1 tot 10 als 1 zeer slecht is en 10 uitstekend is.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Wat zou er moeten veranderen om van dat getal een hoger getal te maken?

Dit is niet gemakkelijk omdat wij met zo veel zijn. Dit is niet gemakkelijk.

Hoe komt het dat U kiest voor dit getal? Is dit door:

Door al de mogelijkheden vanuit het centrum.

Verblijfsaccommodatie

Ik slaap niet alleen op de kamer. Wij slapen met 3. De vrouwen komen van Somalië en Congo. Ik vind de taal zeer belangrijk. We kunnen maar zeer weinig communiceren. Enkele woordjes Engels en dat is het.

Hoe tevreden bent U over de kamer? Van 1 tot 10

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Problemen verblijfsaccommodatie

Ik ben niet zo tevreden over de kamer. Het zou beter zijn als we maar met 2 zouden slapen. Want elk heeft een kast, bed, tafel en een kleine stoel en dat is te veel. Ik kan pas slapen na 24uur want dan pas wordt het rustig. Er is 's nachts veel lawaai in de kamers. In de gangen minder. Mijn burens maken lawaai. Rond 23u proberen wij het lawaai toch te minderen. Dat is onderling afgesproken.

Ik zou gewoon graag meer informatie willen over België en andere landen. Wij worden via telefoon en sociale media gevraagd of het goed met ons gaat zoals bij voorbeeld op 22/03 met de aanslagen maar wij zijn niet op de hoogte van wat er allemaal gebeurt.

Er is niet voldoende privacy maar we zijn het gewoon dat we altijd samen moeten zijn in de kamer en dit verandert niks aan de zaak.

De manier van sanitair gebruik is bij iedereen anders. Hoe die gekuist worden of hoe men urineert is anders. Soms loopt het water tot in de gang en daar wordt niks mee gedaan. Elke cultuur gaat hier anders mee om. Bij de douches is het belangrijkste dat er warm water is! Ze zijn redelijk proper.

Verbeteringen?

Waar hebt U nood aan verbetering? Wat zou beter kunnen en waarom?

De Kamer

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Sanitair (WC, lavabo's, douches,..)

- WC 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
- Lavabo's 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

1 werkt goed en 1 is snel verstopt maar dit is onze fout. Want soms wordt er daar afgewassen en blijven er voedselresten waardoor die verstopt wordt. We leven in een gemeenschap en dus blijft dit gebeuren.

- Douches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

De manier hoe het water loopt is niet zo aangenaam. We moeten een knop induwen en dan loopt het water maar eens dit stopt moeten wij opnieuw de knop induwen.

Maaltijden

- 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Veiligheid

- 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Ik heb geen schik van het centrum. De mannen vechten soms en veel gaan dan eten in hun kamer. Als er gevochten wordt zet ik mij totaal afzijdig. Receptie is 24/24 aanwezig. De buitendeur van vrouwenblok kan gesloten worden en mijn kamer kan op slot.

Begeleiding

- 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Veiligheid (voor vrouwen)?

Er zijn speciaal activiteiten voor vrouwen. Ik merk geen spanningen tussen mannen en vrouwen. Tijdens de winter kwamen de mannen constant door onze blok. Dit wou ik veranderen. Er zijn bepaalde vrouwen in de gemeenschap die bezoek krijgen. Het reglement van na 20 uur geen mannen meer op bezoek te hebben wordt soms niet nageleefd. Als er iets is dan zeg ik het en praat ik er graag over. Als er mannen aanwezig zijn in de vrouwenblok zijn er nooit veel tegelijk en ze blijven nooit lang.

Tevredenheid

Ik ben tevreden over het centrum personeel omdat wij geholpen worden, we mogen stage doen of lessen volgen, werken en als ik vragen heb dan antwoorden zij mij. Over de sociale dienst ben ik blij omdat ze mij volgen met mijn dossier, mijn assistent heeft mij al zelfstandig gebeld om mij te zeggen dat ik een advocaat moest zoeken dus dat betekent dat ze haar dossiers opvolgt. Een dag stelde ze mij een vraag: waarom ga je 's morgens vroeg buiten? Ze toont interesse in mij en ze herkent mij.

Samenleven van verschillende culturen binnen het centrum

Ik heb veel steun aan de vrouwen van mijn gang. Ik heb vriendinnen kunnen maken. Soms zijn er onderlinge spanningen. Er heeft al geweld plaatsgevonden. Vroeger werden soms slagen aan elkaar uitgedeeld maar sinds ik hier ben gebeurt dit niet zo veel meer. Er wordt wel nog geschreeuwd. Als dit gebeurt roep ik meteen naar permanentie. Als we dezelfde taal spreken met de nieuwkomers dan helpen wij haar. Elke keer is er iemand die de nieuwe bewoonster betreft in de groep. Wij helpen haar door bijvoorbeeld de openingsuren te melden, haar dingen uit te leggen en haar gewoon te maken aan de procedures en regels van het centrum.

Dagbesteding

Voorbeelden van activiteiten zijn: Internetgebruik en medische informatie. We missen het sporten, scholing en integratie. Er zijn vrijwilligers om ons te helpen bij activiteiten zoals bijvoorbeeld met het internet en dat is fijn. Ik mis het krijgen van meer informatie over centra

en verschillende landen. Er is voldoende tewerkstelling in het centrum. Het zou fijn zijn als men één tot twee keer zouden kunnen werken op een maand. Momenteel krijgen wij twee weken werk en dit is niet voldoende.

Bijdragen tot groter veiligheidsgevoel

Op welke manier kan het personeel bijdragen tot een groter veiligheidsgevoel?

Meer controle 's nachts door de gangen: Ja

Meer controle overdag door de gangen: Ja

Kamers meer controleren: Ja

Meer sancties opleggen bij het niet naleven van het regelement: als het nodig is.

Regelmatiger een praatgroep organiseren: Ja 1 keer per maand of per 2 maand

Een vertrouwenspersoon aanstellen: Ja

Vaker een vertrouwenspersoon aanwezig zien: niet noodzakelijk

Controle tijdens sanitair gebruik: Ja

Wat zou U nodig hebben om uw verblijf aangenamer te maken?

Ik denk dat het centrum al voldoende doet.

Interview 9

Ik kom uit Eritrea, ik ben 32 Jaar. Ik ben al 7 maanden in het centrum. Het centrum is gemiddeld, ik mis mijn thuisland en mijn familie maar het centrum is oké.

Hoe voelt U zich in het opvangcentrum? Duid aan op de balkjes op een schaal van 1 tot 10 als 1 zeer slecht is en 10 uitstekend is.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Wat zou er moeten veranderen om van dat getal een hoger getal te maken?

Wij willen zo graag zelf eten maken en we zouden heel graag televisie willen.

Hoe komt het dat U kiest voor dit getal? Is dit door:

Eigen kracht, ik ben zwanger. Dus het is moeilijk.

Door wat het opvangcentrum al reeds aangeboden heeft + TV

Door mensen uit uw omgeving, Ik ben van Eritrea en anderen van Somalië dus we kunnen enkel een beetje Engels spreken.

Verblijfsaccommodatie

We slapen met 3 op een kamer. Een iemand is van Tibet en de andere is een Afrikaanse vrouw. Ik weet niet juist van welk gebied. De taal speelt zeker een rol om een kamer te delen. Wij willen veel vertellen maar dit lukt niet zo goed. Praten lukt maar beperkt.

Hoe tevreden bent U over de kamer? Van 1 tot 10

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Omdat ik in mijn eigen land altijd met meerdere op de kamer sliep, vind ik dit geen probleem.

Problemen verblijfsaccommodatie

Ik kan 's nachts niet zo goed slapen omdat mijn baby niet slaapt. In mijn kamer is er weinig lawaai maar op de gang wel. Somaliërs praten veel en maken veel lawaai. Als ik tegen hen zeg dat ik wil slapen zijn ze stiller. Ze helpen mij veel.

De hoeveelheid privacy valt mee. Ik ben regelmatig alleen op de kamer en dus heb ik mijn momenten rust. Mijn kamergenoten zijn af en toe weg op vakantie. Ik ben opgegroeid in een groot gezin. Wij leefden altijd samen dus is dit oké.

Het sanitair en de douches vind ik proper.

Verbeteringen?

Waar hebt U nood aan verbetering? Wat zou beter kunnen en waarom?

De Kamer

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Sanitair (WC, lavabo's, douches,..)

- WC 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

- Lavabo's 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

- Douches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Allemaal 10 omdat ik dit niet had in mijn land.

Maaltijden

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Veiligheid

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Begeleiding

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Veiligheid (voor vrouwen)?

De vrouwenblok is een speciale regeling voor ons, vrouwen. Ik merk geen spanningen tussen mannen en vrouwen. Er komen mannen uit Eritrea zien of het gaat met mij en de baby maar dit is alles en dit vind ik goed.

Tevredenheid

Ik krijg goede hulp van het centrum personeel en van de sociale dienst.

Samenleven van verschillende culturen binnen het centrum

Iedereen steunt mij met mijn zwangerschap. Ik heb een echte vriendin kunnen maken. Een Somalische vrouw. Ze helpt mij altijd wanneer nodig.

Er zijn grote discussies geweest maar geen grote conflicten. Als dit gebeurt blijf ik op mijn kamer.

Vrouwen die nieuw zijn mogen naar mijn kamer komen, Ik vraag haar wat ze wil eten en probeer met haar te praten als ze mijn taal spreekt of als ze Engels spreekt.

Dagbesteding

Ik ga momenteel niet veel naar activiteiten want ik ben niet zo goed met mijn zwangerschap. De activiteiten die ik mis binnen het centrum zijn het naaien en gymlessen. Er is wel genoeg tewerkstelling binnen het centrum.

Bijdragen tot groter veiligheidsgevoel

Op welke manier kan het personeel bijdragen tot een groter veiligheidsgevoel?

Meer controle 's nachts door de gangen: Ja want er zijn meer mensen uit verschillende landen.

Meer controle overdag door de gangen: Ja

Kamers meer controleren: Ja

Meer sancties opleggen bij het niet naleven van het reglement: Ja

Regelmatiger een praatgroep organiseren: Ja

Een vertrouwenspersoon aanstellen: Ja

Vaker een vertrouwenspersoon aanwezig zien: Neen

Controle tijdens sanitair gebruik: Ja

Wat zou U nodig hebben om uw verblijf aangenamer te maken?

Meer zelf koken, beter eten en films zien.

Interview 10

Ik kom uit Somalië en ik ben 25jaar. Ik verblijf 8 maanden in het centrum.

Eerst beleefde ik het centrum niet zo goed. Nu gaat het beter. Ik krijg hier eten en drinken, (ook al is het eten hier niet zo goed). Ik kreeg hier een operatie want ik had een ongeluk aan mijn vinger (dit liet ze zien) en ik heb rugpijn. Ik voel mij hier wel veilig maar ik wil graag een kamer alleen. Ik weet dat ik hier beter zit dan in mijn land. Mijn kamer is mijn nieuwe thuis.

Waar hebt U het moeilijk mee?

Ik heb heel veel last van mijn hoofd en zenuwen. Ik wou een kamer alleen maar dit heb ik niet gekregen. Soms kan ik niet slapen omwille van mijn hoofdpijn.

Hoe voelt U zich in het opvangcentrum? Duid aan op de balkjes op een schaal van 1 tot 10 als 1 zeer slecht is en 10 uitstekend is.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Verblijfsaccommodatie

Ik slaap met 3 personen. Een uit Guinee en een Arabische vrouw. De taal speelt niet echt een rol voor mij. Op school leer ik een taal. Wij communiceren met een beetje Engels en veel met daden. Dit kan soms meer zeggen dan woorden. Als ik ziek ben verzorgen ze mij.

Hoe tevreden bent U over de kamer? Van 1 tot 10

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Problemen verblijfsaccommodatie

Ik ben zeer tevreden over mijn kamer. Deze week kon ik goed slapen. Ik neem medicatie voor de zenuwen en mijn hoofd. Soms is er veel nachtlawaai, veel muziek. Als ze 's morgens of 's avonds kuisen wordt er veel lawaai gemaakt. Ik ben heel ziek, ik heb zeer felle hoofdpijn en dan voel ik mij zeer slecht.

Er is niet veel privacy omwille van de aanwezigheid van anderen. Het sanitair is goed en de douches ook.

Verbeteringen?

Waar hebt U nood aan verbetering? Wat zou beter kunnen en waarom?

De Kamer

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Sanitair (WC, lavabo's, douches,...)

- WC 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
- Lavabo's 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
- Douches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Maaltijden: het is niet zo slecht maar zo verschillend van mijn cultuur.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Veiligheid

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Begeleiding

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Veiligheid (voor vrouwen)?

Speciale regelingen voor de vrouwen zijn er. De woonblok en de activiteiten. Als de mannen aanwezig zijn in de vrouwenblok praten ze tegen mijn burens. Als ze daarna weg gaan is dat goed. Bij mij komt er niemand langs en dat is goed zo. Ik voel me niet bedreigd en ga gewoon weg.

Ik denk niet dat er al conflicten hebben plaatsgevonden door een gevoel van onveiligheid buiten het centrum. Ik ga niet ver weg van het asielcentrum. Ik ga de stad niet in. Ik ga enkel tot de nachtwinkel en terug. Dit omdat ik pijn heb in mijn rug.

Tevredenheid

Ik ben blij met het centrum personeel en de sociale dienst helpt mij goed.

Samenleven van verschillende culturen binnen het centrum

Ik heb een beetje contact met anderen maar niet diepgaand. Ik heb veel steun aan andere vrouwen maar ik praat niet veel over persoonlijke problemen tegen mijn vriendin omdat ze zwanger is.

Soms zijn er mondelinge spanningen tussen vrouwen maar ik denk niet dat er geweld heeft plaatsgevonden. Op die momenten blijf ik in mijn kamer, heel soms kom ik er tussen en zeg ik dat ze moeten stoppen maar dan kan er een vrouw kwaad worden op mij omdat ik er tussen kom. Als er nieuwkomers zijn dan leg ik veel uit en laat ik haar veel dingen zien.

Dagbesteding ?

Ik doe graag aan sport en soms ga ik wandelen om een luchtje te scheppen. Ik mis een machine om kleren te maken, stikken en naaien. De activiteiten voor vrouwen zouden veel vaker mogen georganiseerd worden. Er is niet genoeg werk voor iedereen binnen het centrum maar het werk dat aangeboden wordt, wordt wel betaald en dit is goed.

Bijdragen tot groter veiligheidsgevoel

Op welke manier kan het personeel bijdragen tot een groter veiligheidsgevoel?

Meer controle 's nachts door de gangen: Ja

Meer controle overdag door de gangen: Ja

Kamers meer controleren: Ja

Meer sancties opleggen bij het niet naleven van het reglement: Ja

Regelmatiger een praatgroep organiseren: ja

Een vertrouwenspersoon aanstellen: Ja

Vaker een vertrouwenspersoon aanwezig zien: Ja

Controle tijdens sanitair gebruik: Ja

Wat zou U nodig hebben om uw verblijf aangenamer te maken?

We hebben veel meer activiteiten nodig onder begeleiding van vrijwilligers.

